

1997

VAR SÅ GODT
UFO NYTT

BJUDER PÅ

EXTRA LÄSNING!

Västerbergslagens UFO-förening
Box 99
777 23 Smedjebacken
Tele: 0240/791 35

Innehåll

"extra nummer"

- Sid 2....Där himmel möter hav.
3-4Klipp
5....Det okända
6-8UFO landning i Gyttern
9....Klipp
10-14....Vandringsmannen
15-16....UFOs himlamärkliga fenomen
17....Brahehus
18....Tre människoarter...
19....Klipp
20....Jesus gråter...
21-22....UFO klipp
23....Brännskadad av ett UFO

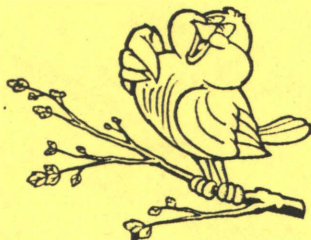
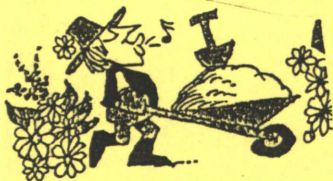

Återigen har vi satt ihop en extra tidning av klipp och diverse material som vi hoppas kan intressera våra medlemmar.

Som vanligt, då vi gör ett extra nummer, så innehåller det inga UFO rapporter, utan de kommer i de 4 ordinarie numren.

Vi vill också påminna om att det är hög tid att förnya medlemskapet för -97, om du inte redan gjort det...

...och glöm för all del inte meddela eventuella adressändringar, annars riskerar du att bli utan UFO NYTT...

VÅREN ÄR I ANTÅGANDE

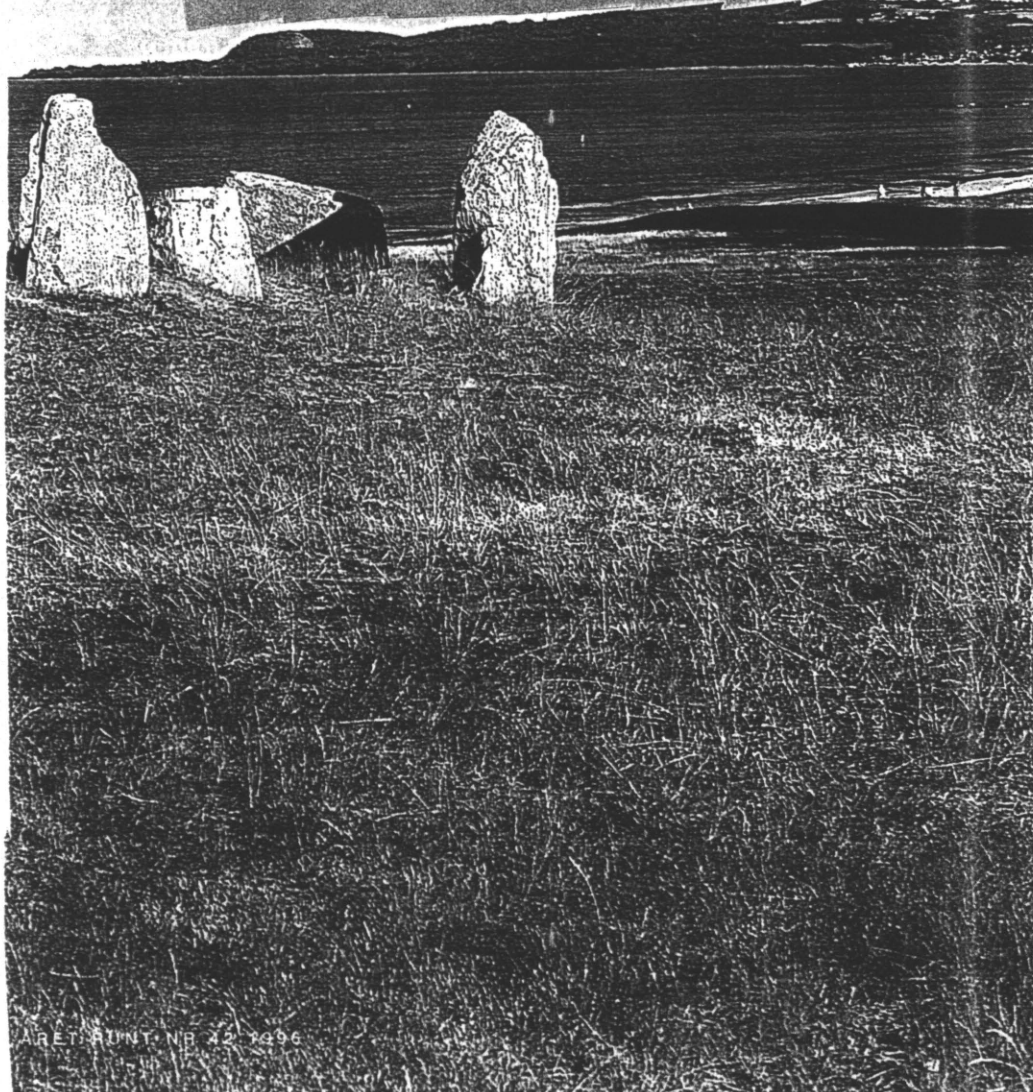
Västerbergslagens UFO förening

Det vilar en stämning av tidlöshet och ro över strandkullarna i Haväng på Österlen i Skåne. Att sitta vid havet en sommarkväll i det speciella skymningsljuset och känna historiens vingslag är något alldeles speciellt. En våldsam storm bidrog till att man här upptäckte en hednisk gravplats 5 200 år gammal.

AV LENA EKEGREN FOTO: LARS ANDERSSON/SKÅNEBILD

Haväng

*där himmel
möter hav*

■■■ Haväng tillhör definitivt dessa fantastiska platser som är värda en omväg. Som man lätt tar till sitt hjärta vid först-åsynen och bevarar där för evigt.

Det vilar en förunderlig stämning av tidlöshet och oändlig ro över de gröna strandkullarna vid Haväng, som område vid Verkeåns mynning strax norr om Kivik heter. Man kan lätt föreställa sig stenåldersmänniskor i full färd med att dyrka högre makter här på Österlens vackraste plats med vidsträckt utsikt över Hanöbukten. Detta är verkligen gammal kulturbygd som fullkomligen kryllar av ättehögar, boplatser, stensättningar och en domarring.

Märkligast och mäktigast är Havängsdösen där den ligger i ensamt majestät på sin gräsbevuxna kulle vid havet. Sexton stenblock som omringar en stenista med takhäll. En sista viloplats för en storhet får man förmoda, en dyrkad människa, som man tyckte skulle ha nära till himmel och hav när han dog någon gång på 3200-talet före Kristus.

Fram till år 1843 var dösen dold under en väldig sanddyn. Men då rev en våldsam storm tag i sanden och förde dynen längre in mot land. Kvar låg de tunga, orubbliga stenbumlingarna. Även andra fynd har grävts fram vid Verkeåns mynning: Dolkar, yxor, guldforemål och mynt från minst sex olikaromerskakejsarestid. Man har också funnit resterna av en hamn. Kanske låg här en forntida blomstrande handelsstad. Goda betesmarker fanns det gott om men framför allt fanns här bärnsten bronsålderns hårdvaluta.

På 1700-talet när alunbruket i Andarum upplevde sin storhetstid, var hamnen i Haväng i alla fall i bruk. När den epoken tog slut försvann både fartyg och människor. Vinden och vågorna höljde allt i sand.

I dag lockar Haväng turister som trivs bäst i öppna landskap. På sommaren drar badarna till de inbjudande stränderna, naturälskarna till att botanisera bland backsyra, gulmåra, solguld, gracila blåklackor och Jungfru Marie sänghalm. Det enda som kan störa idyllen är mullret från kanonerna på Ravlunda skjutfält, närmaste granne i norr.

För den som har svårt att skiljas från all det sköna finns Svenska Turistföreningens vandrarhem som nutida charmig bostättning. Skepparpgården heter den väl bevarade, kringbyggda gamla korsvirkesgården som ligger lite i skymundan bland al och hassel i dalgången nedåt Verkeån.

Att bli kvar här en sommarkväll och i skymningen vandra in i det naturskyddade strandområdet är en oförglömlig upplevelse. Att sakta nalkas havet över de böljande och sandiga strandängarna, insupa doften av backtimjan, känna evigheten och friden när badgästerna gett sig av. Att uppleva det speciella ljuset över bukten från Åhus till Stenshuvud, doppa fötterna och slutligen hela kroppen i vattnet är ett minne att bevara. Inte enbart för att vattnets temperatur knappt nådde upp till 12 grader.

Edmund Halley var den förste som förutsåg att en komet skulle återkomma:

Mannen som gav kometerna en tidtabell

ASTRONOMI En stjärna med långt ljust hår. Det var vad den romerske kejsaren Vespasianus såg, när en komet för 1900 år sedan visade sig på himlen. Kometer varslade alltid olycksbebådande, men den behärade stjärnan

bekymrade inte kejsaren: – Det är värre för parthernas kung, han är långhårig och jag är skallig.

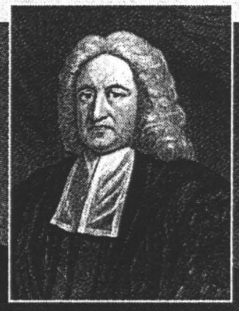
Europas stora astronomer cirka 1600 år senare var inte direkt rädda för kometerna, men Tycho Brahes,

Galileis och Newtons förklaringar till dem var helt upp i det blå. Att kometer rent av kunde förutses var det ingen som trodde – tills en vacker komet 1682 gjorde en 26-årig brittisk astronom intresserad av saken. Det var Edmund Halley (1656–1742). Han började samla berättelser om kometer, och så småningom försökte han beräkna banorna för kometer sedda mellan 1337 och 1698.

Det slog Halley, att kometerna från 1531 och 1607 hade samma banor som kometen han själv såg 1682. Han fick idén att det kunde vara samma komet som med 76 års mellanrum dök upp nära jorden i sin långsträckt bana

i solsystemet. Han förutsåg att kometen skulle dyka upp igen efter hans död: – Om kometen enligt min förutsägelse visar sig runt 1758, kommer en opartisk eftervärld att erkänna att den först upptäcktes av en engelsman.

Halley dog 1742, och kometen, som fick hans namn, återvände som förutsett 1758, 1835, 1910 och 1986. Kometskräcken dog dock inte helt ut. När jorden passerade genom svansen på Halleys komet 1910, spikade kvinnor i Chicago igen fönstren av fruktan för koloxid, medan en man i Atlanta i USA blev miljonär på "kometpill".

Kometer varslade inte om olycka, ansåg Halley. Han beräknade att hans komet skulle visa sig 1758 och än en gång 1986.

Illustrerad Vetenskap nr 6/96

Foto: Ifot, Foci och Bettmann

63

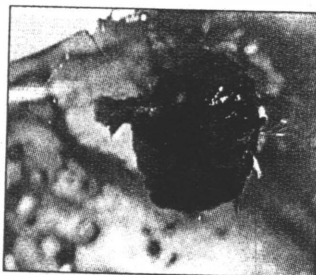
Svamp slår rekord med 50 milj år

PALEONTOLOGI Dinosaurierna åt kanske svampar om liknar dem vi själva äter. Det tyder ett unikt fynd från New Jersey i USA på. Där har svampexperten David Hib-

bitt och forskare från American Museum of Natural History hittat världens äldsta svamp, inbäddad i en gyllene kista av bärnsten.

Den är hela 94 miljoner år gammal och slår den hittills äldsta bevarade svampen med minst 50 miljoner år.

Svampen är fantastiskt välbevarad och till förväxling lik de hattsvampar vi kan hitta i skogen i dag.

Världens äldsta svamp, svept i guldgul bärnsten, liknar sina nutida fränder.

► Guld är så sällsynt, att om varje gram som genom tiderna utvunnits på jorden smältes samman till en kub, skulle dess sida inte mäta mer än 18 meter.

► Spetsmusen kan äta två gånger sin egen vikt inom loppet av bara sex timmar. Dess ämnesomsättning är så snabb, att den dör av svält på mindre än en dag, om den inte får något att äta.

► Korkskruslockigt hår krullar sig för att de enskilda hårstråna är lätt tillplattade. Raka hårstrån har ett rundare tvärsnitt och är därför mycket styvare.

► En fullvuxen ek avger under en växtsäsong cirka 126000 liter vatten.

► De två civilisationer som har överlevt längst hörde båda hemma på Stillahavsöarna. Det är Lapitakulturen, som fanns åren 2000–100 f Kr i Melanesien och Polynesien. Den andra är Mangaasikulturen, som existerade mellan år 600 f Kr och 1200 e Kr på de västliga Stillahavsöarna.

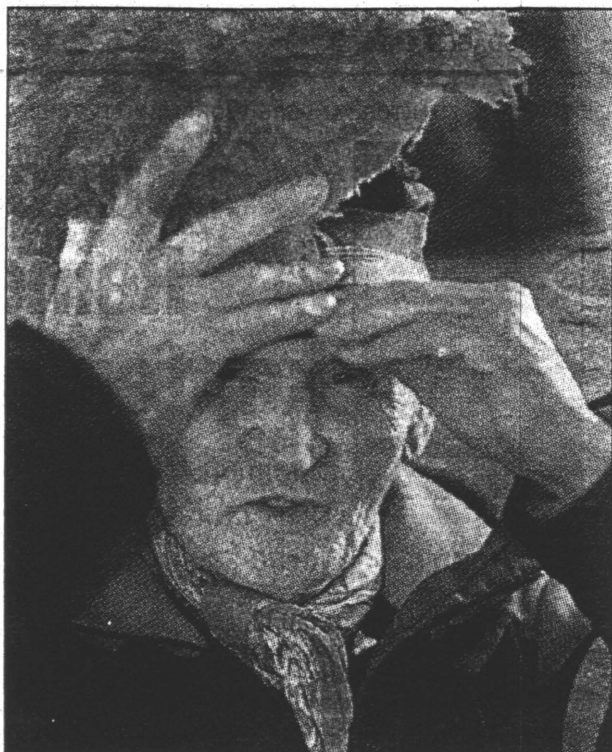
► Socker är den gröda det odlas mest av i världen – över en miljard ton per år eller dubbelt så mycket som vete, majs och ris.

● Det första receptet på såpa är nästan 4 500 år gammalt. Det har hittats i ruinerna av det gamla Babylon.

● Saturnus är den snabbaste av de stora planeterna i solsystemet med 172 248 km/t.

● Jesus föddes fyra år tidigare än vi tror, anser en amerikansk arkeolog, som har analyserat beskrivningar av stjärnorna vid födelsetidpunkten.

SVERIGE FÅR SOL I SOMMAR. Fast som vanligt kommer den att lysa mest hemma hos riksväderspågmannen Enok Sarri i Nikkaluokta.

Foto: THOR LINDGREN

Åk till norr om du vill ha sol i sommar

Av OLA IDENSTEDT
LAPPLAND (Expressen)

Sommaren blir varm och sollig.

Det lovar hela Sveriges väderspågman Enok Sarri från foten av av sltt älskade Kebnekaise.

– Semestersolen kommer att lysa från Lappland till Skåne.

Förr spådde Enok väder genom att titta i renlever och fiskmagar.

Men efter Tjernobyl och växande ozonhål är det inte längre mycket att lita på. Nu studerar 89-åringen andra tecken i naturen.

– Riporna i snårskogen är bra väderspågman, säger han hemlighetsfullt.

Redan nu kan soldyr-

karna pusta ut.

Sommaren kommer att bli strålande.

Och som vanligt när Enok siar väder kommer solen att lysa mest i hans egna trakter.

– Vi har midnattssol – världens förnämsta turistattraktion, skryter han.

Här följer Enoks långtidsprognos för 1997.

Så här blir vädret i hela Sverige

NORRA SVERIGE

■ Resten av vintern blir snörik och lagom kall.

Våren kommer lite sent, men när den väl anländer blir det väldigt varmt och snön försvinner snabbt.

Sommaren i norr blir underbar.

Hösten blir utdragen med massor av härliga brittsommarkar.

– Den som vill se norrsken och midnattssol ska komma till Lappland i år, säger Enok.

MELLAN-SVERIGE

■ Lite snö, morgonkallt. Det är vad vintern kommer att erbjuda i Mellan-sverige.

Våren kommer tidigt och följs av soligt semesterväder.

Slutet av juli blir regnig och det blir en blöt och blåsigt höst. Ett tidigt snöfall kommer att överraska alla.

– Stockholmsmarna får för en gångs skull glädjas över fint sommarväder, retas Enok.

SÖDRA SVERIGE

■ Januari och februari kommer bara att bjuda på slask, blåst och regn.

Även här kommer våren tidigt. Stadigt väder tills efter semestern då himlens portar kommer att öppna sig.

Speciellt regnigt blir det på västkusten. Men håll ut – Enok lovar några fina veckor i augusti.

– Skåningar får en rekordvarm försommar.

Arg fröken

Lille Lennart hade varit rätt besvärlig i skolan och fröken hade varit tvungen att ruska om honom riktigt ordentligt. Lennart sitter tyst en stund, så säger han: – Hemma har vi en ko med samma namn som fröken och hon är folksken hon också.

Hjärtlöst

– Herr greve, det står en fattig man utanför och säger att han fryser.

– Stackare! Släpp lös bandhundarna så han får sig en riktig språngmarsch.

Kloka oru

Det var den gamle erfarenne bysmeden som sa till sina lärjungar:

– En sak ska jag lära er pojkar. Lär er inget i onödan, då får ni bara mer att göra.

Kärnkraft håller Voyager vid liv ute i rymden

"Voyager" byggdes för att överleva i rymden i fem år.

Dess syfte var att utforska Jupiter och Saturnus på nära håll. Men sonderarna visa-

de sig ha mångdubbelt längre liv.

På vägen ut ur solsystemet hann de besöka också Uranus och Neptunus samt totalt 48 månader runt de fyra yttre planeterna

– och de fortsätter sända än i dag.

Forskarna hoppas få data från sonderarna under flera år framåt tack vare den nukleära kraftkällan ombord.

Börje Lundberg

Erich von Däniken, minns ni honom? Han som flängt jorden runt och sökt bevis på att vi haft besök av främmande civilisationer i förgången tid.

Böckerna han skrev översattes till 28 språk och såldes i 55 miljoner exemplar. von Däniken hyllades i vida kretsar som nytänkare utanför den traditionella vetenskapen.

Sen blev det plötsligt tyst om honom. Hans teorier kom i vanrykte. De tålde inte en granskning som gjordes i TV av BBC. von Dänikens slutsatser mosades, ja närmast förlöjligades.

Erich von Däniken är tillbaka

Men skam den som ger sig, nu har han gjort comeback!

– Det yttersta beviset för att jag har rätt finns i den stora pyramiden i

Egypten, säger han i dag.

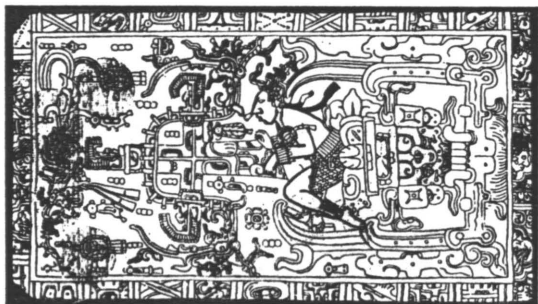
"The eyes of the Sphinx" är von Dänikens första bok på 14 år. Den visar att han inte alls gett upp sina idéer utan tvärtom hävdar dem med större eftertryck än någonsin.

von Däniken är besatt av tanken på att utomjordingar gett människan intelligens genom genetisk kodning av vårt DNA för 30 000 år sedan, eller mer. Ufon i modern tid avfärdar han kategoriskt, däremot är han övertygad om att jorden haft besök tre gånger i forntiden.

Det mest övertygande beviset skulle vara en inskription av "en man på motorcykel" i en uråldrig grav i Palenque, Mexiko, plus gamla indianska berättelser om stora städer som en gång cirklat runt vår planet. Från dessa "rymdstationer" skulle mindre farkoster, utformligt beskrivna, ha sänts ned till jorden.

Nu har von Däniken fått blodad tand ytterligare genom upptäckten 1993 av en hemlig, utforskad kammare i pyramiden. När dörren öppnas ska människan äntligen få svaret på var vi kommer ifrån, tror han.

– Pyramiden och sfinxen byggdes båda av utomjordingar, det finns ingen annan förklaring.

Ser du "motorcyklisten"?

Skriv om det okända.

Viking 1 och 2 bevisade att det går att landa obemannade farkoster på en planet långt borta. Den 20 juli respektive 3 september 1976 tog de mark på Mars och

började omedelbart sända bilder av den röda planeten.

Med var sin liten grävskopa tog de markprover som analyserades ombord.

Dessvärre fanns inga säkra tecken på liv.

Farkosterna var designade att hålla i 90 dagar efter landningen. Men "Viking 2" gav inte upp förrän den 11 april 1980.

● Jättebläckfisken har de största djurögonen. Rekordet har en ca 17 meter lång bläckfisk. Ögat mätte 40 cm.

Kometer har fört vatten till jorden

Vattnet i jordens oceaner har dels fallit från rymden, dels avdunstat från jordens inre. Den del av vattnet som kommer från kometer är sannolikt större än man tidigare föreställt sig. Det anser i varje fall forskare vid Cornell University i New York.

En del av oceanernas vatten kommer utan tvivel från bergarter i jordens inre. När vissa bergarter uppvärms, frigges vatten, som antingen sipprar upp till ytan eller kommer ut som ånga vid vulkanutbrott.

Men oceanerna innehåller mer »tungt» vatten än vattnet från klipporna i jordens inre. Därför är man säker på att en betydlig del av oceanernas vatten måste komma utifrån. Kometer är den mest sannolika källan. Astronomerna anser att kometer består av 50 procent vatten och från mötet med Halleys komet vet man

att kometer är rika på tungt vatten, precis som jordens oceaner.

Christopher Chyba vid Cornell University har utfört beräkningar, som visar att jorden mycket väl kan ha mottagit så många kometer tidigt under sin livstid att de kan förklara allt vatten på jorden.

I hur hög grad havsvattnet från kometer senare blandats med vatten från berg i jordens inre är ännu en öppen fråga.

En tidigare framförd teori om att jorden också i dag varje minut mottar stora mängder vatten från nedfallna kometer kan samtidigt tillbakavisas. Känsliga seismometrar på månens yta borde avslöja dem, men de är tysta i timmar och dagar åt gången.

Men allt vattnet kan alltså också ha kommit kort efter jordens tillblivelse. □

● Den amerikanska morkulan har rekordet som världens långsammaste fågel. Den kan hålla sig i luften i bara 8 km/t.

UFO-landning vid nitro nobel i Gytterp

Allting pekar på att ett UFO landade utanför Nitro Nobels anläggning i Gytterp utanför Nora vid 22-tiden onsdagen den 21 januari i år.

Vi har ett cirkulärt avtryck på isen och enbart detta är intressant nog. Emellertid finns ännu en graverande faktor, nämligen åsynavittnet Allan Jansson, som härträder fram och berättar om det föremål som han från hundra meters håll såg stå på isen under uppskattningsvis fem timmar.

UFO-Sveriges representanter förstärkta med fem man från Köpings UFO-förening ägnade två dagar åt en ingående undersökning av landningsplatsen och intervjuer med inblandade, omedelbart efter det att händelsen kom till vår kännedom.

Nitro Nobel är en försvarsindustri, där en rad hemliga projekt pågår. Vi blev mycket väl mottagna och fick all tänkbar hjälp vid utredningen. Dock mot löfte att vi vid publiceringen av fallet i UFO-Information höll oss till avtrycket på isen och i samband därmed iakttagelser gjorda av inblandade personer. Utöver denna redogörelse finns således en kompletterande intern rapport av rent forskningsmässigt värde.

Ett cirkulärt avtryck

Avtrycket på isen är cirkulärt och 41 meter i diameter. Istjockleken i centrum är 26 cm och i cirkelns utkanter 42 cm. Vattendjupet på platsen varierar mellan 5,8 och 7,0 meter.

I hela cirkeln har en kristallisering skett av isen. Dels av en finare struktur i periferin och med grövre iskristaller ju längre in mot mitten man kommer. I centrumområdet, ca fem meter i diameter, har kristallerna en struktur så att de liknar små isflak, ca 150 mm höga, stående på hökant.

Ytan verkar ha blivit uppvärmd från ovarsidan och har sedan frusit mycket snabbt. Nämnade natt uppmättes på platsen en temperatur av 16 minusgrader. Stark kyla och undertryck kan bidra till uppkomsten av liknande kristallmönster. Detta måste dock alstras av "något".

Inga spår av s.k. landningsställ eller starkt avgränsade försänkningar kunde spåras. Cirkeln ligger ca hundra meter från stranden och det stängsel som omger fabriksanläggningen. Inget undervattensavlopp finns på platsen.

Trodde det var en helikopter

En tjänsteman vid företaget tog en kvällspromenad, tillsammans med sin fru vid 18.30-tiden och de berättar följande:

— Vi var ute och gick vår vanliga kvällspromenad, då vi fick se ett rött fast ljussken över sjön Vikern. Det var inte roterande som på ett flygplan utan fast. Sedan försvann det, men kom tillbaka igen och då tyckte vi att det var lite underligt, eftersom det låg stilla över sjön.

— Så småningom, när vi kom hem, såg vi att föremålet flyttade sig mot NO, mot Nora stad. Vi trodde att det var en helikopter, trots att vi inte kunde uppfatta något ljud från den. A andra sidan blev vi lite fundersamma över att ljuskällan inte blinkade som på en helikopter utan avgav ett fast rött sken.

Föremålet var aldrig intill Nitro Nobels anläggning, vad vi kunde se, utan befann sig mitt över sjön Vikern, innan det försvann mot NO.

Att IG haller sig med ett officiellt arkiv betyder inte, påstår avdelningsdirektör Arne Moberg, att man också har ett inofficiellt/hemligt arkiv.

Allan E. Jansson iakttog UFO: från 100 meters håll

Som en jättestor ost på isen

Allan E Jansson är ensam befattningshavare på en nitreringsanläggning vid Nitro Nobel. Herr Jansson har under utredningen på egen begäran åtnjutit anonymitetsskydd men framträder här öppet och berättar om sin märkliga iakttagelse:

— Onsdagen den 21 januari hade jag nattsift och hade börjat klockan 21.00. Jag har inte bara inomhusjobb utan jag går även inspektionsronder ute på anläggningen. Jag hade varit ute ett par ronder men då inte uppmärksammat något ovanligt.

— Jag är mycket väl förtrogen med platsen och märker direkt om något ovanligt sker. Ibland ser vi t.ex. provskjutningar med lysgranater från Bofors, vilket gör att jag även är förtrogen med dessa fenomen.

— Klockan 22.25, vid min tredje inspektionsrond, upptäckte jag någonting som lyste därute på isen. Jag undrade vad det var, för vi hade inget månsken den kvällen. Inte heller var det någon återspeglning av den starka lampa som vi har nere vid stängslet.

— Min första tanke var att det rörde sig om en stor hjord djur, vars ögon lyste, som stod därute på isen. Jag gick närmare stängslet och studerade ingående denna rad av ljus samtidigt som jag fick en känsla av att vara iakttagen.

— Jag befann mig nu ungefär hundra meter från ljusrampen. När jag vant mina ögon vid den nya utsiktspunkten framträdde ett mycket stort mörkt föremål som stod på isen. Det liknade närmast en jättestor ost eller en rund snusdosa men med något avrundade kanter. Höjden på föremålet uppfattade jag som högst 120 centimeter och dess diameter till ca 35 meter.

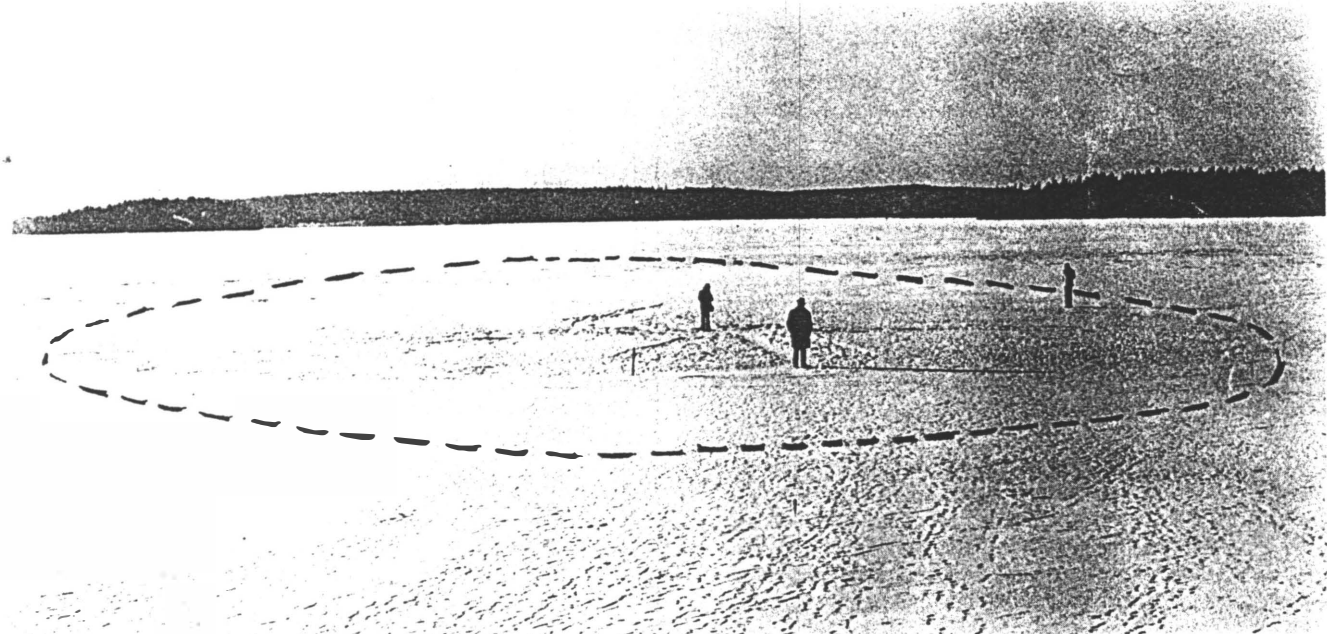
Höll tyst för att inte bli utskrattad

— Den långa ljusrampen visade sig vara 12 till 15 fyrkantiga fönsteröppningar, som gick längs hela överdelen av farkosten. Dessa öppningar, ca 30 centimeter i fyrkant, utstrålade ett ovanligt gulvitt ljussken som inte återspeglades mot isen.

— Jag åltade om och om igen för mig själv vad det var jag såg därute på isen. Samtidigt hade jag mitt arbete att sköta. Inte vågade jag ringa någon och meddela vad jag såg. Jag var rädd att bli utskrattad, särskilt om det visade sig att jag sett fel. Jag beslutade mig för att hålla tyst och behålla för mig själv vad jag såg.

Sedan han hade blivit i slutet av januari så har hundrata
människor i området valfärdat till det märkliga isavtrycket!

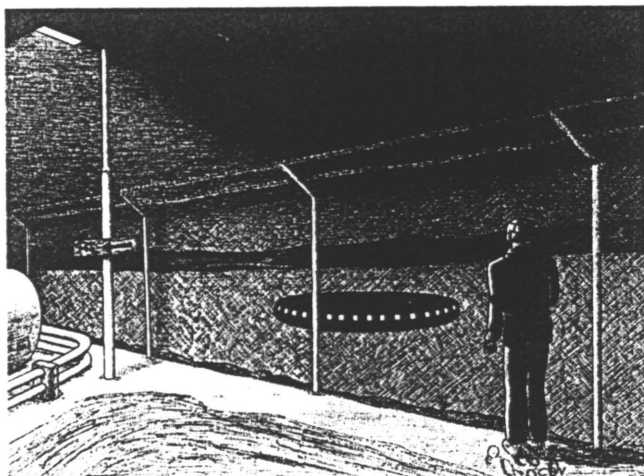

— Hela natten var jag ute i genomsnitt tre gånger i timmen och studerade föremålet. Det flyttade sig inte och ljusskenet från dess fönster ändrades inte. Sista gången jag såg det var strax efter klockan 03.00. När jag kom ut igen vid fyratiden fanns föremålet inte längre kvar och sjön låg mörk. Strax innan hade den där underliga känslan av att vara iakttagen släppt.

Ingen skrattade

— Natten därpå hade jag sista skiftet för veckan. Jag tittade ofta utåt isen vid mina inspektionsronder men kunde inte märka något ovanligt. Kanske hade jag i alla fall sett fel natten innan? Bäst att hålla tyst om det inträffade, tänkte jag.

— Måndagen den 26 januari hade jag eftermiddagsskift och började klockan 13. När jag går ner mot sjön till min arbetsplats tvärstannar jag i backen. Ute på sjön ser jag en konstig ring! Med ens står de iakttagelser jag gjorde natten till den 22 helt tydliga och klara för mig igen.

— Detta gjorde att jag inte kunde hålla tyst längre. Jag talade om för ett par tjänstemän, vad jag trodde mig ha sett. Ingen skrattade! De gick ut på sjön och kom tillbaka mycket tankfulla.

— Sedan dess har åtskilliga studier av den konstiga "landningsplatsen" företagits. Självt har jag inte besökt den, det är någonting som tar emot för mig att gå ditut.

IS- och grumlighetsavdelningen

UFO-Sv. känner sedan flera år till en avdelning med detta intetsägande namn som alltid visat stort intresse för de "mystiska" avtryck och vakar som uppstått på olika sjöars isar i landet. Redan för över två år sedan besökte vi dåvarande IG-chefen Sven Fremling i Stockholm och diskuterade "avtryck". Fremling och hans medarbetare ägnade då en hel eftermiddag åt att försöka övertyga oss om att det inte existerade några flygande tefat. Han medgav dock då, att det fanns ett andra arkiv, dvs ett hemligt arkiv som var skyddat från insyn.

Det var därför naturligt för oss, att i detta fall vända oss till IG. Avdelningsdirektör Arne Moberg tog del av rapporten och studerade en mängd närbilder som vi medförde, varefter han avgav följande uttalande:

— Låt mig först säga att jag inte vill ta ställning till, huruvida det finns flygande tefat eller inte. Av dessa bilder att döma tror jag istället att iskristalliseringen har en högst naturlig förklaring.

— Den har, efter vad jag kan bedöma, utan att ha sett platsen, uppstått av en naturens nyck till följd av extremt låg temperatur samt hög luftfuktighet i kombination med speciella väderleksförhållanden och ojämnheter i isen. Iskristallisering är relativt vanligt förekommande på isar. Men att den uppträder enskilt, markerat och i cirkulär form, som i det här fallet, är mera ovanligt.

Så här tänker sig vår tecknare C. B. Vos det okända föremålet sett inne från fabriksområdet.

I centrumområdet, ca fem meter i diameter, har kristallerna en struktur så att de liknar små isflak, upp till 200 mm höga, stående på högkant.

Vad är IG?

Is- & Grumlighetsavdelningen sorterar under Hydrologiska Byråns Isavdelning som i sin tur ligger under SMHI och verksamheten är numera förlagd till Norrköping. 1973 fick vi ut följande uppgifter:

Under vintern utför IG regelbundet mätningar av snö- och isjocklek i mätpunkter på 32 sjöar fördelade över hela Sverige. Längst norrut i Torneträsk och i Skåne bl.a. i V. Ringsjön.

Mätresultaten ger en allmän bild av isförhållandena på medelstora och små sjöar i hela landet. Dessa isdata används för bedömning av sjöisarnas lämplighet som nödlandningsplats för flygplan och kan också användas vid bedömningen av möjligheten för ev. fordonstrafik.

Tio stationer har utvalts som IG-stationer: Torneträsk, Gäutajaure, St. Bygdeträsket, Klövsjön, Stödesjön, Siljan, Vinäsfjärden, Båven, Norra Bullaresjön, Möckeln och Västra Ringsjön.

Av detta framgår att verksamheten är av militär art. Dvs. att av beredskapsskäl hålla sig väl underrättad om, vilka sjöar som kan användas som flygfält.

Sysslar IG med UFO-utredningar? Detta går inte att bevisa, men vi kan vända frågan i ett påstående: Om oidentifierade flygande föremål orsakar skador, försvagningar och öppna vakar på dessa tilltänkta flygfält så tvingas IG att syssla även med UFO. Kanske är det detta som är den "grumliga" sidan av verksamheten?

Utredningar och intervjuer: Köpings UFO-förening

Illustration: Chris B. Vos

Bilder/copyright: Fotolarm

Makrofoto: Owe E. Lewitzki

Sammanställning: Thorvald Berthelsen

"Vetenskapen hjälper oss att skapa en bild av Gud"

*Werner von Braun
tror på sammansmältning
av religion och vetenskap*

Följande referat av ett föredrag, hållet av dr. Wernher von Braun, var ursprungligen översatt från engelska till danska och infört i den danska tidskriften UFO-Kontakt nr 4, 1974.

Dr. Wernher von Braun är en av världens ledande rymdforskare, chef för George C. Marshalls rymdforskningscenter i Alabama, USA, och en av hjärnorna bakom Gemini-projektet, som ledde till den första bemannade månraketen Apollo 11 och den historiska Apolloflygningen till månen 1969.

Dr. von Braun inledde sitt anförande med att säga: "Det är en av vår tids tragedier att vetenskapen och religionen kommit i opposition till varandra. Dessa två — vetenskapen och religionen — är ju de starkaste av de krafter som skapar vår nuvarande civilisation. Genom vetenskapen söker mänskligheten att lära mera om skapelsens mysterium. Genom religionen söker människan att förstå Skaparen.

Dessa två "åsikter" är inte beroende av varandra. Men för mig är det lika svårt att förstå en vetenskapsman som inte kan skönja en högre verklighet bakom universums ursprung, som det är att förstå en teolog som förnekar vetenskapligt framåtskridande.

Vetenskap och religion kan liknas vid två bröder som båda tillsammans kämpar för en bättre värld. Medan vetenskapen söker avslöja naturens krafter omkring oss, söker religionen upptäcka krafterna inom oss, inom människan själv. Efterhand som vi vinner större kunskap om naturen, blir vi mer och mer imponerade och ödmjuka inför den ordning och aldrig svikande fullkomlighet som råder där. Våra tämligen ytliga kunskaper om universum och dess lagar har gjort det möjligt för oss att sända folk ut i rymden och tillbaka därifrån.

Bemannade rymdflygningar är pionjärbedrifter. Men fram till 1974 har vi påbörjat försök att öppna "dörren" till universums oändlighet. Det vi nu kan se av universums mysterium genom "springan i denna dörr" bekräftar vår tro på dess Skapare! Människan kan, med sina begränsade fattningsgävor, inte förstå en alltestädes närvarande, allsmäktig, allvetande och evig Gud!

Rymdfarkoster letar liv på Mars

NEW YORK De närmaste veckorna avfyras två amerikanska och en rysk rymdfarkost mot planeten Mars.

De närmaste tio åren skall en rad andra farkoster också utforska planeten Mars, som blivit än mer

aktuell sedan forskare i USA och Storbritannien i år funnit spår av liv i form av mikrober på stenar från Mars.

Global Surveyor skall kartlägga Mars yta och geologiska sammansättning från rymden under två år

samt hjälpa till att förmedla signaler från de ryska sonderna, som är byggda för att gräva sig ned och undersöka mineraler.

Den lilla rymdbilen Pathfinder ska rulla fram över Mars yta och undersöka stenar och jord. (TT)

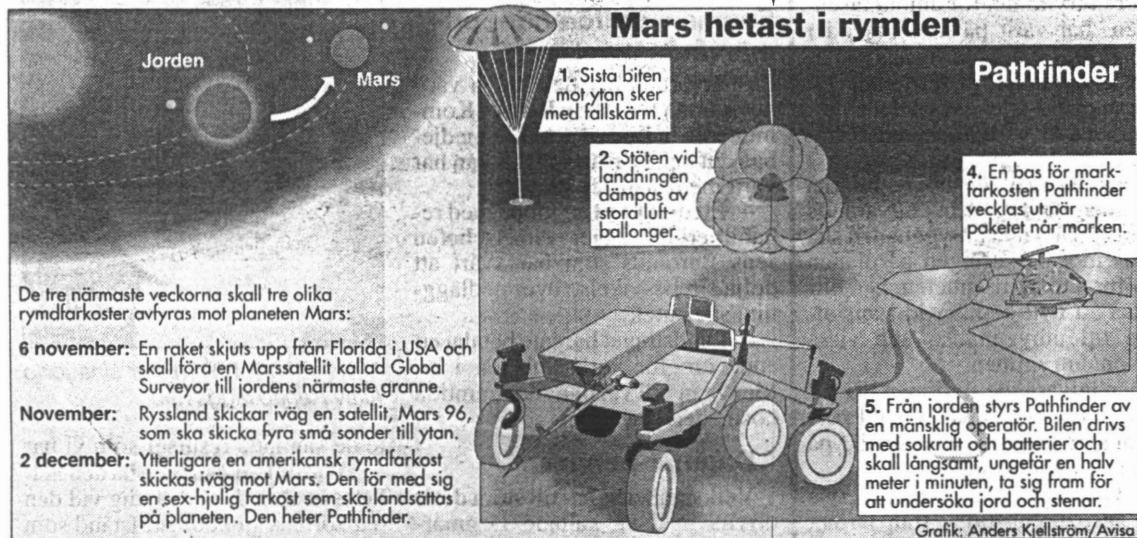

Foto: REUTER

Apa på hög höjd

■ Visst ser han lite orolig ut, apan i rymdkapseln?

Inte så konstigt.

Tillsammans med en (ap)kollega och diverse skalbaggar, sniglar och flugor snurrar han just nu jorden runt i en rysk rymdkapsel.

Experimentet går ut på att studera vilka effekter tyngdlösheten har på djuren.

Efter rymdtrippen får aporna återvända till den djurpark de hämtades från.

Om två veckor ska de landa på jorden.

TA SISTA CHANSEN

– att hälsa till utomjordingarna

Sista chansen att hänga med till Saturnus!

Nåja, inte du själv men din hälsning. Du har bara två dagar på dig – senast den 31 december ska du skicka in ditt budskap.

Skriv vad du vill, bara det inte är mer än 60 bokstäver. Ditt budskap hamnar på en CD-rom-skiva som följer med rymdfarkosten "Cassini/Huygens" till planeten Saturnus och dess måne Titan.

Uppskjutning nästa år.

Det bästa är om du kan gå in på Expressens hemsida på Internet och klicka på "Saturnus". Då kan du läsa allt om projektet, titta på fantastiska bilder, vara med i en frågesport och framför allt skicka din hälsning. Vem vet vem som kommer att läsa den under den sju år långa rymdfärden.

Du kan också fylla i kupongen och skicka den till oss. Adresser här nedan.

VANDRINGSMANNEN.

En ung man stod och spejade ut över dalen, han hade kommit hit för tre dagar sedan. Han hade vandrat över bergen, nyfiken som han var, ville han se vad som fanns bortom bergen.

Det första han upptäckte var denna gröna lummiga dal, med en mängd småvilt. Han skulle vila här en tid, sedan skulle han fortsätta längs den breda bäcken. Han kände sig glad och fri, tittade på en fågel som snabbt flög förbi honom. Han tänkte, tänk om vi också kunde flyga. Han undrade hur det skulle kännas, sedan släppte han tanken, för något hade prasslat till bakom honom. Han snurrade hastigt om och fick syn på en liten varelse som försökte gömma sig. Flickan hade långt ljust hår, hon såg liten men stark ut. Hennes klädesdräkt bestod av ett skinn över hennes höfter, hon hade även skinn på sina fötter. Han såg att fötterna inte lämnade några klart synliga spår, så som hans fötter gjorde. Han undrade hur länge hon hade funnits i denna dal.

Flickan tittade trotsigt på mannen, hon väntade avvaktande på någon sorts signal, men mannen bara stod där. Båda visste att man kunde möta andra på sina vandringar, det hade dom hört att andra hade gjort. Mannen nickade mot bäcken och vandrade ditåt. Flickan följde sakta med. Han tog fram sin krok som var gjord av ben, och den satt säkert fast i en sena, som sedan lindats på en ganska kraftig gren. Mannen satte sig på hyk och letade efter något i marken. Flickan såg hur han tog upp en mask, och hur han satte fast den på benkroken. Han satte sig tillrätta vid bäcken, och grenen låg i vattnet. Flickan tittade undrande på. Själv hade hon tvinnat vass till en strut som hon lagt i vattnet när hon ville ha fisk. Nu förstod hon vad han ville, hon började samla ihop torra kvistar, och gjorde snabbt upp en eld. Fiskelyckan blev god, dom fick hela tre fiskar var att festa upp.

Sakta falnade elden, medan dagen började övergå till skymning. Dom satt ofta tysta, men emellanåt gjorde dom försök att tala med varandra. Hon hade plockat några frukter, som hon lagt intill elden, och nu tyckte hon att det var dags att avsmaka dessa. Mätta och varma kom tröttheten till dom, tillsammans med mörkret. Den här årstiden kunde man sova ute, man behövde inget, elden höll dom rovdjur som kunde finnas på avstånd. Dom gillade inte röklukten, och den kändes lång väg.

11

När så dagen åter grydde, fanns dom där vid bäcken. Flickan hakade av sig höftskynket, gick ut i bäcken, tog sand i sin hand och gnodde sitt skinn med det. Hon doppade ner hela sitt huvud, håret flöt omkring henne. Sedan gick hon upp, skakade håret, sedan tog hon fram en benbit med tänder, som hon drog genom håret. Mannen tyckte att det var det finaste hår han någonsin sett. Han såg nu att vid höftskynket låg en skinnpung, däri hade flickan några saker, bland annat flinta och kammen, hon hade även torkad svamp och några blad. Hon tog några blad och vatten, lade det tillsammans i en mycket liten skål av något slag, som han aldrig tidigare skådat. Hon bad honom dricka, sedan drack även han. Han hade aldrig druckit något så gott.

Dom släckte så elden och började gå längs dalen och bäcken. Det visade sig att flickan varit i dalen ett tag, hon visade honom sin boplats, där fanns ett stort skinn över pålar, som hon lyckats slå ner i marken. Hon hade ett flertal korgar där, som hon hade flätat. Det fanns nötter och olika frukter i dessa. Hon berättade sin historia för honom, hur hon hamnat ensam i denna dal. Hennes familj hade råkat ut för en ond ande i marken, det hade gungat och dånat, stora sprickor hade bildats, hon hade varit ute för att plocka frukt och bär, när detta börjat. Hon hade snabbt sprungit hemåt, men vägen hem blev lång av alla omvägar hon hade blivit tvungen att ta. När hon så kom hem fanns inget kvar, hela boplatsen var borta. Stora djupa sprickor gick över hela platsen. Hon hade letat länge, ropat, gråtit, ingen hade svarat. Då hade hon bestämt sig för att starta en vandring, hon visste att många unga gjorde så. Hon hade naturligtvis hoppats på att finna andra människor, men tiden hade gått, och det hade dröjt ända fram till nu. Hon hade varit ensam ett år nu.

Mannen frågade om hon ville följa honom på en vandring. Han ville upptäcka nya vidder, även om denna dal var schön och matrik. Hon blev glad över frågan. Dom rev tillsammans hennes boplats och rullade ihop de stora skinnen, vilka knöts ihop med senor. Det blev inte mera än att de kunde bära det på sina ryggar.

Under denna vandring mot det okända, fick dom se och uppleva mycket. Naturen förändrades totalt ibland. Stäppar som var karga och fulla av sprickor, skogar som var höga och svala, fåglar som dom tidigare aldrig sett. Djupa raviner, blåa sjöar, höga berg, ibland kunde dom gå i veckor, utan att komma ur ett landskap.

En dag kom dom till en underlig sten, den låg intill en sjö. Stenen låg högt, och den var flat. Dom tittade och kunde inte riktigt förstå innebörden i den. Det var ristade figurer som såg mycket underliga ut. Vid figurerna var ett Stort Stjärnljus. Dom visste att detta var en varning till dom som läste stenen. Den berättade om händelser som utspelat sig här.

Dom beslöt att endast dricka ur sjön och sedan fortsätta sin vandring, solen stod nu mitt på himlen, och om dom vandrade någorlunda snabbt kunde dom hinna till andra sidan av sjön innan skymningen. På den andra sidan hittade dom ett bra lägerställe, som dom gjorde iordning för natten. Han metade upp några fiskar som dom grillade över elden.

När dom sedan somnat och plötsligt vaknade av ett stort ljus som var mitt över sjön, så trodde dom att dom onda andarna hade kommit för att ta dom. Dom kände igen ljuset från stenen, dom kunde nu bara iakttaga det som hände framför deras ögon. Dom såg hur ljuset for fram som månstrålar mot deras strand. Det stora ljuset stannade en bit ifrån dem, sedan minns dom inget mer.

På morgonen såg dom i sanden stora märken av något som stått där. Flickan mådde inte bra, hon hade aldrig klagat under deras vandring, men nu såg hon sjuk ut, han blev orolig. När det gått några timmar sedan dagen grytt, började dom packa ihop sina saker för att fortsätta ifrån denna sjö, som verkade ha en underlig glans. Dom bestämde att vid nästa dal, om den såg bra ut, så skulle dom stanna och vila en längre tid. Det började även att bli tid för regnperioden, och då kunde det vara bra att vara lite still.

Dom följde nu en bred bäck, som vinklade ibland brant ner, och ibland blev den nästan som en sjö vid slät mark. Plötsligt kom dom fram till en glänta där man såg ner i en mycket frodig dal. Den såg helt underbar ut. Här växte blommor och träd som dom inte skådade tidigare, det luktade mycket gott av blommorna, hela dalen tycktes vara full av doften. Flickans ögon tindrade, här kan vi stanna ett tag. Mannen nickade, satte sig ner på hyk och tog av sig sin packning. Dom gjorde iordning en lägerplats som skulle tåla både regn och solsken. Här jagade dom och torkade köttet, som sedan lades i hennes korg. Dom fiskade och åt sig mätta varje kväll. Hon plockade blomblad, torkade dessa, sedan använde hon dem till sitt hår. Han kunde känna hennes doft, på långt håll.

Hon fyllde på sitt förråd av andra torkade örter, som sedan användes till matlagningen. Hon tittade på djuren, upptäckte att dom åt olika rötter. Hon smakade, och en del var goda. Hon började att använda dom som hon smakat. Regnperioden kom, och vattnet öste ned, det klarnade emellanåt, men sedan regnade det igen. När dom så till slut såg himmelstecknet i skyn, då visste dom att perioden snart skulle vara slut. Samtidigt upptäckte flickan att hennes höftskynke inte kom runt, detta hade aldrig hänt tidigare. Mannen tittade förundrat på flickan, dom hade vandrat tillsammans snart 1 år. Och hans ande hade då inte kommit till henne, så vad hade hänt?

Han såg nu att flickan var en mogen kvinna, och han kände igen tecknen hemifrån, han visste att hon bar på en ny liten människa. Han hade sett flera kvinnor föda barn. Men hur han brydde sitt huvud kunde han inte förstå detta, flickan hade ju inte haft någon mans ande. Han själv hade många gånger tänkt att han ville ha henne till sin kvinna. Men han måste vänta tills dom kom i kontakt med övriga stammar nu, och då gå till kultplatsen, där skulle hon ges till honom.

Han hade nu åldern inne för att bilda familj, så nu fick dom försöka att leta upp platsen och det snarast. Han talade med henne vid maten på kvällen om saken. Hon var villig att bilda familj med honom, men detta som nu växte inom henne var ju inte hans. Han tyckte inte att det gjorde något, många barn var en stor fördel, då växte släktet. Hon hade ju heller ingen aning om vilken manlig ande som letat sig till henne.

Dom fortsatte sin vandring dagarna efter detta beslut, ville komma fram och få en bra boplatz tills det var dags. Snart upptäckte dom väl upptrampade stigar, och på flera ställen såg dom att stigarna sammanstrålade från många håll. Vid kvällningen den tredje veckan på vandringen, kom dom fram till ett högt berg som hade en stor platå, däruppe var det många människor, där var kultplatsen förstod dom.

Det var boplatser i mängder nedanför bergets fot. Dom var ovana vid andra människor, det var stimmigt och flera av människorna frågade saker i det oändliga. Dom tröstade sig med, att bara ritualen var över, så skulle dom få vara ifred. Dom slog sitt läger, och fick höra människor som berättade vid lägerelden, om underliga syner på himlen. Dom fick veta om drakar som flög på himlen, ibland stannade dom och tog någon människa med sig.

Dom beskrevs som människor i konstiga skepnader. Dom försökte ritsa av det dom såg.

Detta hände så ofta nu, att flera av dom yngre hade ritat på stenväggar, så att stammar skulle se det på långt håll. De berättade om ljusen som kom farande. Mannen och kvinnan tittade på varandra och så mindes dom kvällen vid sjön, ljuset, sömnen. Vad hade hänt? Kvinnan kände oro, hon strök sig över magen, som nu var ordentligt rund och där sparkade det. Hon fick vänta och se, mannen anade hennes ängslan, han lade handen över hennes.

Dagen efter gavs kvinnan till mannen och dom bildade par, många var där, naturligtvis i samma syfte, och det festades om ordentligt. Höjdpunkten var ändå den när medicinmannen kom. Han hade fått sin svampröra som endast ett fåtal kände till, han skulle nu kontakta andarna. Han började mäsas, ögonen stirrade, så vände han upp huvudet mot himlen och sa, varför gör ni detta mot oss?

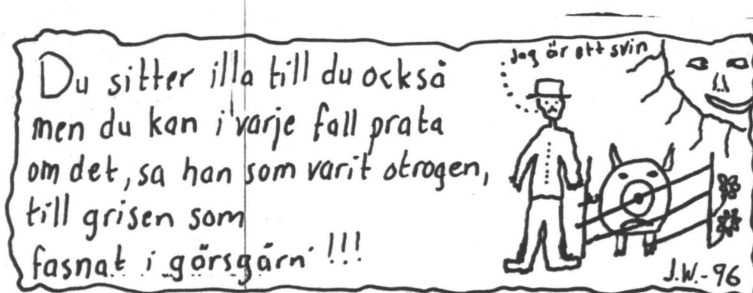
Han talade lågmält och alla blev förstummade, han sa att inom kort skulle det vara en blandning mellan dom och oss. Dom härskarna skulle ge oss barn, som skulle veta mer än vi äldre. Vi skulle se upp, nya tidevarv skulle komma med nya generationer, som skulle komma med stora hemligheter och visdom.

När hela denna kultfest var över, packade alla ihop sitt och skildes åt. Varje stam hade sitt område, mannen och kvinnan var på genomvandring, liksom ett flertal andra, och dom gick var och en åt sitt håll.

Mannen sa till kvinnan, vi stannar i vår dal tills du fött ditt barn. Sedan kan vi fortsätta vandringen om du vill. Kvinnan nickade tacksamt till svar, det började bli tungt. Vid dalen föddes så flickan, ett litet knyte med starkt skrik, och mycket hår som sin mor. Kvinnan kunde inte upptäcka några fel på barnet, det var mycket likt henne.

Familjen stannade en tid i dalen. Mannen ville att barnet skulle bli lite starkare innan dom fortsatte sin vandring. Barnet åt och växte snabbt, det var ett snällt barn, låg ofta och tittade på allt som rörde sig. FORTSÄTTNING NÄSTA NUMMER....

Av Gudrun Andersson

Det är 50 år sedan de första rapporterna om okända flygande föremål började strömma in. En hemlig kommission konstaterade att det över Sverige "utan tvivel pågått en främmande försöksverksamhet". Vad det än var så pågår det än. Rymdskepp eller hjärnspöken – döm själva!

AV PECKA GUSTAVSSON
FOTO: BO JONASSON,
STEFAN FEHRM

Elsa Karlsson i Korsnäs såg ett märkligt ljussken som försvann bakom trädtopparna i vintras. "Farkosten" observerades senare av flera människor samma natt.

■ ■ ■ En natt på 70-talet följde jag med två ufo-fantaster in i Kolmårdens vildmark för att vara med om en tefatslandning. Vi kom efter en kvarts promenad fram till en glänta i den nattsvarta skogen och efter bara ett par minuter ropade den ene:

– Nu kommer de där borta, ser ni?

– Javisst, skrek den andre upphetsat, vilket starkt lysande sken!

– Nu landar de, fortsatte den förste efter ett tag.

– De kommer ut från tefatet, fyllde den andre i, titta så små de är och så konstiga de ser ut!

– Det är bäst vi gömmer oss, menade den förste.

– Ja, de ansk tar oss till fånga annars, trodde den andre.

Så stod vi där och tryckte i ett buskage tills den förste viskade:

– Nu ger de sig visst av.

– Ja, sa den andre, de drar in landgången.

– Nu lyfter de!

På vägen tillbaka till bilen, sa den förste till mig:

– Var det inte helt fantastiskt?

– Jo, svarade jag en aning tveksamt. För visst hade det varit fantastiskt att se och höra de två östgötarnas inlevelse. Men något tefat hade i varje fall inte jag sett...

Jag hade nämligen kommit i kontakt med "religiöst tefats-troende", som försvarar den seriösa forskningen kring ufon (oidentifierade flygande föremål) och som dessutom skapar ett löjets skimmer kring många människors svårförklarade upplevelser.

Det är lätt att ironisera över besök från yttre rymden. Men det finns en verklighet bakom det hela, vilket inte minst det från Mars härstammande bakteriefyndet i Antarktis berättar om.

Forskningen försvåras också

av alla artiklar, böcker och inte minst filmer som suddar ut skillnaden mellan verklighet och fantasi. "Närkontakt av tredje graden" var en sådan film, precis som den nu bioaktuella "Independence Day".

För ett år sedan skrev vi om Inge Falk i Lilla Edet och hans observationer av ufon. Hans civilkurage att berätta om sina upplevelser har under året som gått resulterat i att det har kommit en mängd läsarbrev om liknande upplevelser.

TUSENTALS SÅG SAMMA FÖREMÅL

Så här skriver exempelvis Gunnar Schelin från Borgholm:

"Den 20 augusti 1974, klockan nio på förmiddagen, ringde en yngling till mig och berättade att just då stod ett 30-tal personer i bostadsområdet Åkerhagen i Borgholm och tittade på ett ufo. När jag kom dit såg jag på den helt lara himlen ett diskusformat föremål stillastående i söder på cirka 40 graders höjd. Man hade satt upp ett teleskop, men ufoet unde ses mycket bra med blotta ögat.

Föremålet hade en genomslutlig kupol och under hade det vita ljusstrålar lika starka som solens. Det stod helt stilla i en och en halv timme, varefter det försvann i söder."

Vec an efter denna händelse kom Gunnar Schelin i kontakt med några tyska turister som berättade att de dagen efter haft besök av troligen samma ufo i Bielefeld. Lokaltidningen Westfalenblatt hade slagit upp nyheten på första sidan och tusentals människor hade sett farkosten.

Långt ifrån alla obeservationer om ufon är så kristallklara som exemplet här ovan. Vanligtvis handlar det om ljusfeno-

men på kvällar och nätter, och då finns det till 90 procent en naturlig förklaring till fenomenet.

Men även Ulf Ekberg i Norrköping har varit med om en ufo-upplevelse i fullt dagsljus. Han skriver i sitt brev:

"Jag arbetade som resemontör i Göteborg nära Lilla Edet 19-23 september 1983 med en arbetskamrat. Vi var på väg med firmans lastbil till studenthemmet där vi bodde. På en lång raksträcka före tätbebyggelsen såg vi ute på åkern i fullt dagsljus ett mycket starkt, fast sken. Det bländande nästan som en solkatt, och utan att stanna saktade vi ned farten och ljusskenet steg sakta upp ovanför en trädunge och stod sedan helt stilla. Ingen skakning och ingen rök och sen sänkte den sig ned i trädungen."

Ulf Ekberg och hans kompis var helt chockade och undrade vad i Herrans namn de hade sett.

Gerd Wennbloms upplevelse skedde på natten i Värnamo och hon berättar i sitt brev:

"I februari månad 1995 iakttog en väninna och jag ett föremål exakt liksom det Inge Falk målade av. Vi satt en kväll i min väninnas kök, då jag fick se ett konstigt föremål som alldeles stilla i luften över Värnamo sjukhus. Det hade precis samma små gluggar till fönster. En tid därefter hörde jag på Jön öpings radio att flera personer Värnamotrakten sett konstiga ljusfenomen på himlen."

Vera Carlson i Ljusdal har också sett oförklarliga ting på natthimlen. Hon skriver:

"Ute i vår sommarstuga som ligger vid sjön Gryttjen mellan Ljusdal och Hudiksvall, såg vi klockan ett på natten, ett rött klot högt ovan

UFOS - himla

trädtopparna. Det sänkte sig ned och landade på vattnet mellan två holmar längre ut på sjön. Det liknade en stor julstjärna som lyste vitt, rosa och rött med ljus och glitter, liksom. Sedan svängde det in på en av holmarna och ett rött ljus lyste genom buskarna. Vi satt uppe ett par timmar, och undrade hur länge de skulle stanna, men det blev för sent och vi somnade. På morgonen var det borta."

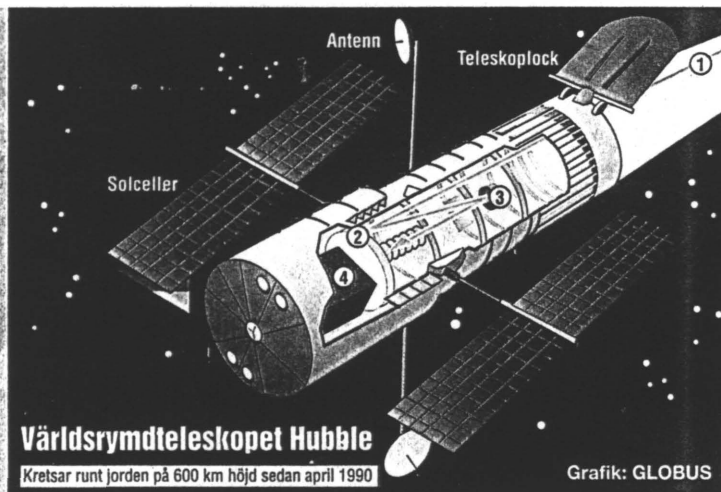
Vera Carlson är övertygad om att hon såg ett ufo.

Monica Frick från Gävle var på väg hem i bil i norra Uppland med sin 18-åriga son en februarikväll 1992 vid 22.30-tiden. Hon berättar:

"Jag skojade med min son att vi hade en polishelikopter ovanför oss, men när vi stannade bilen och tittade efter, såg vi ett runt föremål med blinkande lampor runt om. Vi fick en förnimmelse av att det närmade sig oss och en känsla som jag ej kan förklara kom över mig. Föremålet cirklade runt på himlen och försvann sedan bortom skogsbrynet. Jag är så glad att min son var med, för att berätta om detta har jag varit aktsam med. Men jag och min son vet vad vi såg."

Bo Jonasson i Sollentuna utanför Stockholm var med om en märklig händelse i sin unge. Han berättar:

"Jag hade varit på dans som hölls i en stor foderlada. Utan att tänka på något särskilt, fick jag se ett sken i skogsbrynet på vägen hem. Lyset var så klart och starkt att jag nästan ryggade tillbaka och samtidigt kom ett surrande läte som från en bilmotor. Plötsligt for en eldkvast rätt upp mot himlen. Att jag blev rädd säger sig självt. När jag dagen efter gick till stället där jag sett eldkvasten, upptäckte jag en stor

Världsrymdteleskopet Hubble kretsar runt jorden på 60 mils höjd för att bland annat försöka fastställa universums ålder. Hubble uppfattar även stjärnbilder och eventuella ufos kristallklart. Ljusstrålarna går in i teleskopet, 1, för att reflekteras i 2 och sedan 3 och vid 4 står kameran som tar bilden av det teleskopet "ser".

avsvedd yta där allt var bränt."

Bo Jonasson, som såg ett rymdskepp i sin ungdom efter en dans, har också lyckats fotografera ett okänt föremål i luften. Han berättar:

"Det var på sommaren 1965 som jag var uppe i Norrland och plötsligt fick se en farkost komma svävande från norr till söder. Den gav inget ljud ifrån sig och for väldigt fort, ungefär som ett flygplan, på cirka 500 meters höjd. Jag har aldrig fått någon förklaring till vad det var."

FÖREKOMMER ÄVEN I BIBELN

Men att observationer av "flygande tefat" inte är något nytt, framgår av Gamla testamentet, Hesekiel 1:a kapitlet."

Där står det i fjärde versen:

"Och jag fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln med flammande eld, och ett sken omgav det; och mitt däri, mitt i elden, syntes något som var såsom glänsande malm."

Elsa Karlsson i Korsnäs utanför Ronneby såg i vintras ett märkligt ljussken på himlen. Hon berättar att skenet först var vitt, sedan blinkade det till och blev rött.

– Sedan sänkte sig ljuset sakta och försvann bakom trädtopparna i

sydväst, fortsätter hon, och inte ett ljud hördes.

Farkosten, som sågs av en mängd människor i Olofström och Tubbarp samma natt, beskrevs närmast likna bakkroppen på en geting.

Nyårsnatten 1992 blev Barbro Aronson i Falköping vittne till ett märkligt himlafenomen som hon påpassligt nog fotograferade. Hon skriver:

"Himlen var mörk. Plötsligt blev det ljust och då hämtade jag min kamera och tog tre bilder. Föremålet höjde och sänkte sig, ändrade form och sedan försvann det för gott. Var det ett ufo?"

Sommaren 1993 fotograferade Johan Lepik ett mystiskt flygande föremål i Falsterbobukten i Skåne. Det var sent på kvällen, men han fick med både stranden och horisonten, vilket gjorde det enklare att positionsbestämma ljuset. Trots det hittades aldrig någon naturlig förklaring till fenomenet.

Det är i år 50 år sedan de första rapporterna om ufo över Sverige kom. Sommaren 1946 rapporterades 1 500 iakttagelser, varav åtminstone ett par hundra bedömdes som mycket intressanta. En hemlig kommission konstaterade att det över Sverige "utan tvivel pågick en främ-

mande försöksverksamhet". Men ingen klarhet nåddes varifrån föremålen kom.

En av dem som kom närmast de flygande föremålen var en ung stationskarl, Gösta Carlsson, sedermera känd som "Pol-lenkungen" i Röggle. Han konfronterades med ett rymdskepp och dess besättning i en glänta utanför Ängelholm. På marken hittade han två föremål, en genomskinlig stav och en gyllene ring, som han kom att förvara i bankfack i 50 år. Det han upplevt var så fantastiskt att han helt enkelt inte vågade berätta om det han varit med om.

Gösta Carlsson påstår sig också ha fått en dryck av utomjordingarna och den har han nu lyckats experimentera fram och hoppas kunna få registrerad som naturläkemedel före år 2 000. Enligt honom själv har drycken fått möss att fördubbla sin livslängd!

Men det är många som tar Göstas uppgifter med en nypa salt. De menar att drycken nog inte ska drickas i kopp utan på fat. Tefat.

I vilket fall nya strömmar nya rapporter ständigt in. Skriv gärna till Året Runt och berätta om du sett något och om du lyckats fotografera fenomenet. Adressen är Året Runt, 105 44 Stockholm. Märk kuvertet "UFO". □

märkliga fenomen

VÅRT FANTASTISKA SVERIGE

Brahe hus

Mäktig och mystisk reser sig ruinen av Brahehus och ruvar på sina minnen från fornstora dar. 1645 fullbordades Per Brahes dröm om ett slott här, mitt emot Visingsborg, högt över Vätterns vida vatten. Men det blev aldrig den bostad han tänkt sig...

AV CHRISTINE VON HEDENBERG FOTO: BIRGER LALLO

■■■ En höstdag 1708 tog vinden i lite extra över Vättern, från sydväst och väst. Det började som mörka krusningar över vattenytan, gick över till vredgat skum och blev till storm. Den piskade stränderna, fortsatte in mot land och drev människorna inomhus.

Det är en storm som ingen född eller bostatt i Grännatrakten kunnat vara omedveten om. Det var då, 1708, som det stolta lusthuset Brahehus, så trotsigt beläget på bergsbranten, blev till ruiner.

Åtta av de elva gårdarna i Uppgränna by brann ner till grunden. Och inte nog med det. Den hårda vinden förde med sig brinnande halm från halmtaken fram till lustslottet och antände spåntaket – och därefter hela byggnaden, stall och ladugårdar.

Mäktig och mystisk ruvar den gamla ruinen sedan dess över sina minnen, med milsvid utsikt över Vättern och hela Per Brahes grevskap. Otaliga är de besökare som genom århundradena passerat förbi och beundrat, många har tagit sig den mödosamma vägen upp. Och alla frågar sig – att man ville bygga något, så högt och oländigt beläget?

Per Brahe d y var den som fick idén. Han föddes 1602 på Rydboholm i Uppland. Studerade utomlands och blev kammarherre hos Gustav II Adolf och deltog också i kungens fälttåg. Så småningom sändes han hem, han skulle göra mer nytta i Svea hovrätt och som medlem av riksrådet. Själva närde han en hemlig dröm – att bli riksdrotts, den högste inom rättsväsendet i landet. Så småningom gick den drömmen i uppfyllelse.

Förettervärlden är han kanske mer bekant just för att ha anlagt Brahehus. Och hela Gränna. Och att han fullföljde byggandet av Visingsborg på Visingsö. Det var under arbetet med Visingsborg han kom på att ett slott skulle byggas i dess förlängda mittaxel, på fastlandet på andra sidan Vättern. Brahehus var fött – i alla fall tanken. Det skulle dröja några år innan det kunde tas i bruk.

1645 blev lusthuset beboeligt. Men Per Brahe ville ha torvtäckta sträckmurar, spiror till de fyra tornen och skottgluggar. Och han ville ha en brunn. Det blev en brunn i södra tornet.

Per Brahe ville ha en riktpunkt från Visingsborg, på andra sidan Vättern. Han tyckte om den storslagna naturen. Och han hade först inte tänkt sig något annat än ett lusthus. Det var under arbetets gång tankarna på en mer borgliknande byggnad väcktes.

Det blev aldrig riktigt den bostad han tänkt sig, men väl en representationsbostad. Många gästbud hölls i salarna. Men framför allt blev det en turistattraktion redan då.

Efter Per Brahes död 1680 ärvde hans brorson slottet, som långsamt förföll. Att underhålla borgen på klippan var svårt.

Brorsonens skogvaktare och hans son, försökte stjäla inventarierna. Men de greps och skogvaktaren dömdes till döden och hängdes 1687. Sonen dömdes till att löpa gatlopp.

Delar av inredningen såldes på stora auktioner i Jönköping 1697–1702. Fyra år senare kom stormen och elden och en dröm om ett lustslott låg i aska och ruiner.

Slottet är en turistattraktion än i dag. Men knappast den Per Brahe d y tänkte sig. □

Tre människoarter sida vid sida för bara 27 000 år sedan?

STOCKHOLM (TT)

Tre människoarter kan ha samexisterat på jorden tills helt nyligen.

Förut trodde man att den primitiva arten homo erectus dog ut för en kvarts miljon år sedan.

Men nya rön tyder på att den levde kvar för ännu 27 000 år sedan – sida vid sida med både vår egen art och neandertalmänniskan.

Det hävdar amerikanska forskare efter nya åldersdateringar av gamla fyndplatser. Resultaten från laboratoriet var så anmärkningsvärda att de först klassades som ett misstag.

Homo erectus är för många mer känd under namnen Pekingmänniskan och Javamänniskan, efter de två första fyndplatserna. Arten dök upp redan för 1,8 miljoner år sedan och är därmed den mest långlivade av alla våra utdöda släktingar.

Enligt många forskare är homo erectus dessutom vår egen arts, homo sapiens, direkta förfäder. Även om detta är omtvistat, är det ändå fascinerande, och lite svindlande, att tänka sig att vi kan ha samexisterat med vår egen föregångare för bara några tusen år sedan.

Homo erectus tillverkade primitiva redskap och brukade eld, men hade mindre hjärna än vi och hade troligen inget språk i modern bemärkelse.

Forskarna, under ledning av geologen Carl Swisher vid Berkeley Geochronology Center i Kalifornien, redovisade nyligen sina resultat i tidskriften Science.

Skakade på huvudet

Fyndplatsen är Ngandong på Java i Indonesien där ett dussin kranier av homo erectus grävts upp i olika omgångar under 1930- och 70-talen. Åldern på kranierna har länge varit omtvistad, men de flesta har tippat på en ålder runt 300 000 år.

Swisher och hans medarbetare har använt sig av helt nya metoder. De tog buffeltänder från samma geologiska lager som kranierna och mätte hur starkt emaljen påverkats av det radioaktiva uran som finns i jordlagren.

Resultaten pendlade hela tiden mellan 27 000 och 53 000 år. Swisher skakade på huvudet och gjorde om försöket – samma siffror igen.

Han började till och med undra om kranierna var från någon annan art och skickade paleoantropologen Susan Anton till Indonesien för att undersöka dem på nytt. Hon konstaterade dock snabbt att skalarna härrörde från "omisskänliga" H. erectus.

– Våra dateringar kommer att ge upphov till många kontroverser. En del människor kommer inte att tro på dem, säger Swisher.

Sida vid sida

Saken blir inte sämre av att australiska forskare för några månader sedan hittade tecken på att vår egen art kan ha levt i Australien redan för 176 000 år sedan. På en plats kallad Jinmium har man hittat redskap i sediment med den åldern.

Skulle detta stämma har homo sapiens och homo erectus en lång gemensam historia i sydöstra Asien, eftersom de människor som vandrade in i Australien måste ha kommit över den indonesiska

övärlden.

Samtidigt, i Europa och Mellanöstern, levde homo sapiens sida vid sida med en annan art – neandertalmänniskan – i tidsintervall let 100 000 till 25 000 år sedan.

– Att vara ensamma på jorden, som vi är nu, är uppenbarligen ovanligt, säger paleoantropologen Ian Tattersall vid American Museum of Natural History.

För de flesta är detta faktum nog tillräckligt spännande i sig. Men för forskarna här de nya dateringarna flera bottnar.

Motstridiga teorier

Det som står på spel är två helt olika teorier om vår egen arts uppkomst.

Den ena, kallad den multiregionala hypotesen, går ut på att homo erectus, efter sin uppkomst i Afrika för 1,8 miljoner år sedan, spred sig över hela den gamla världen och sedan gradvis och samtidigt utvecklades till homo sapiens över hela detta väldiga område. Någon klar gräns i tiden mellan H. erectus och H. sapiens skulle alltså inte kunna dras.

Den andra teorin, kallad ut-från-Afrika-hypotesen, är radikalt an-norlunda. Homo erectus spred sig visserligen över hela den gamla världen, men de olika grupperna gick sedan sina egna vägar.

I Asien levde arten vidare utan märkbar förändring.

Spred sig över världen

I Europa uppstod däremot med tiden neandertalarna och i södra Afrika utvecklades vår egen art som sedan spred sig över resten av världen och trängde undan alla andra arter som redan fanns där.

Det finns till och med dem som hävdar att homo erectus aldrig funnits utanför Asien.

De människor som vandrade ut från Afrika för 1,8 miljoner år sedan tillhörde en annan art, homo ergaster, som sedan utvecklades lokalt till H. erectus i området från Indien till Kina.

Vår egen art, och neandertalmänniskan, skulle alltså – via vissa övergångsformer – härstamma i direkt nedstigande led från H. ergaster, inte H. erectus.

Skrämmande möte?

Mycket av detta handlar om hur man klassificerar fossil. Men tveklöst innebär de nya datering-

arna en spik i kistan för den multiregionala hypotesen.

För hur skulle H. erectus gradvis ha kunnat utvecklas till H. sapiens över hela den gamla världen och samtidigt leva kvar långt senare?

Levt sida vid sida

Ut-från-Afrika-hypotesen däremot, verkar allt troligare. Men tydligen trängde vi inte ut de andra arterna omedelbart när vi invaderade nya områden.

Vi tycks ha levt sida vid sida under flera årtusenden, inte bara med neandertalarna, utan även med den mycket primitivare H. erectus.

Hur gick det till? Erectus måste ha varit mycket sårbar i mötet med de nya, bättre beväpnade, och säkert skrämmande, invandrarna.

Man kan föreställa sig deras förundran när de såg grupperna av H. sapiens vandra förbi. Tänkte de på sin egen dödlighet? Att detta var början till slutet? Fossilerna kommer nog tyvärr aldrig att ge oss svaren.

Maya visslade efter gudarna

Mayafolkets sinnrika flöjter var inte bara leksaker. Det trodde man förr, men ett nytt gravfynd i Belize i Centralamerika tyder emellertid på att de har använts vid begravningar och i andra religiösa ritualer.

– Flöjter finns sällan i detta sammanhang, säger dr Paul Healy, som är ledare för de arkeologer som grävde ut kungagraven i Belize. De har använts av musiker i begravningsritualen och därefter har delegati jorden i cirka 1 000 år – tills vi blåste ljud i dem igen.

Tusentals av den sortens lerinstrument har hittats i mayafolkets gamla områden. De har formen av djur, människor eller fantasiväsen och med en del av dem kan man frambringa flera toner åt gången.

Alla flöjterna bygger på samma princip: en jämn luftström blåses in genom ett munstycke och möter ett – eller flera – hinder, som får luften att brytas i virvelströmmar.

Dessa virvelströmmar skapar de svängningar man hör som toner. I de mayaflöjter

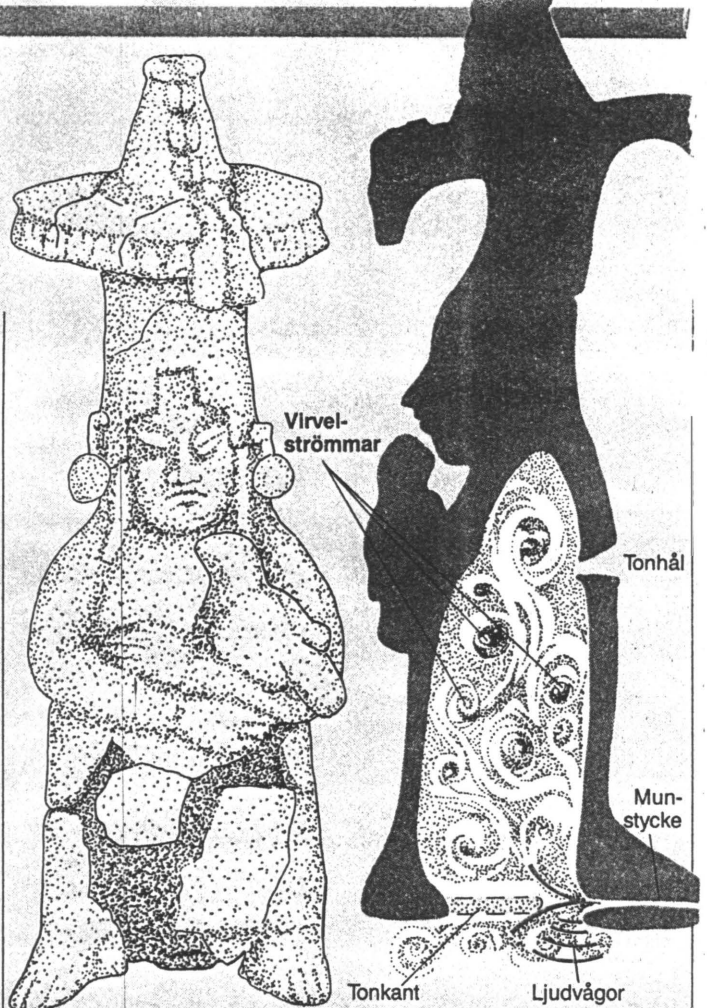
som är formade som män är tonen djupare än i de kvinnoformade flöjterna.

Ju större hålet inne i flöjten är, desto djupare blir tonen. Flera hål eller kamrar åtskilda av väggar ger olika toner. En enda okarina (fågelformad flöjt) kunde prestera hela 17 toner.

Röntgenfotografering avslöjade att den hade tre kamrar. En annan okarina man hittade kunde spela de fem första tonerna på skalan: do, re, mi, fa, so.

Många av de gamla mayaflöjterna har samma uppbyggnad inuti, möjligen därför att de har använts samtidigt i ett slags orkester till en konsert. Det anser Dale A. Olsen från Florida State University, som har undersökt flöjterna med ett elektriskt stroboskop, som använder blinkljus för att analysera ljudvågorna inne i flöjten.

– Flöjterna har alldeles säkert spelat en viktig roll i mayafolkets kontakt med det övernaturliga, säger Olsen. De har spelat en central roll i religiösa ritualer, som skulle

Mayaflöjten är både en skulptur och ett instrument. När man blåser i flöjten (se tvärsnitt t.h.) bromsas luften av tonkanten och bildar virvelströmmar, som hörs som toner.

övertala gudarna att skydda mayafolket.

Flöjterna har gjorts med så stor omsorg och noggrannhet att de inte bara har varit leksa-

ker. De ger tvärtom en fingerisning om att mayafolket musikaliskt låg på samma nivå som samtida europeiska och asiatiska kulturer. □

Världens äldsta dvärg hittad i Italien

Italienska stenåldersjägare har motbevisat teorin om att den starkaste överlever. De höll liv i en dvärg tills han var 17 år

För cirka 11 000 år sedan levde en dvärg i Syditalien, visar nya undersökningar av en grav i närheten av staden Cosenza.

Det placerar inte bara dvärgväxt 5 000 år längre tillbaka i tiden, utan förändrar också den syn man hittills haft på stenålderns samlar- och jägarfolk. Hittills har man räknat med att de hade nog att göra med att skaffa bär, nötter, fisk och vilt och därför inte hade tid att ta sig an gamla, sjuka och handikappade.

Men dvärgen låg vackert begravd i en grotta, utsmyckad med grottmålningar, och hans huvud vilade på kinden av en cirka 35-årig kvinna, som omfamnade honom. Dvärgen

själv blev omkring 17 år och likheter i de två skelettens kraniefogar skulle kunna tyda på att det är mor och son.

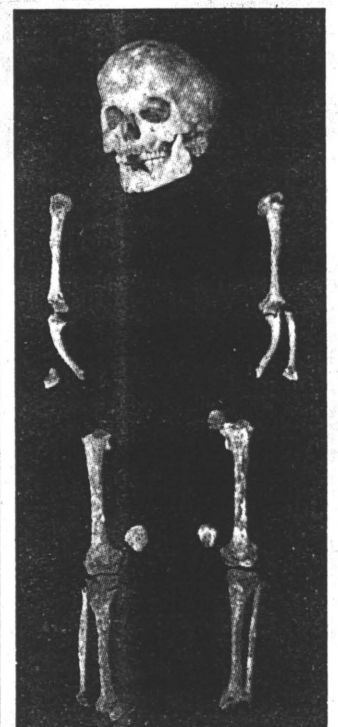
Dvärgens skelett visar att han sannolikt led av en mycket sällsynt form av dvärgväxt, som kallas akromesomeli. Han var inte mer än en meter lång, hans huvud var stort och runt och hans underarmar korta och böjda. Han har nästan inte kunnat röra armarna i armbågsleden och gången har varit vaggande.

Den lille mannen kan inte ha varit till mycken nytta i en grupp kringstrykande samlare och jägare, men ändå fick han så mycken hjälp och vård att han levde tills han blev 17 år –

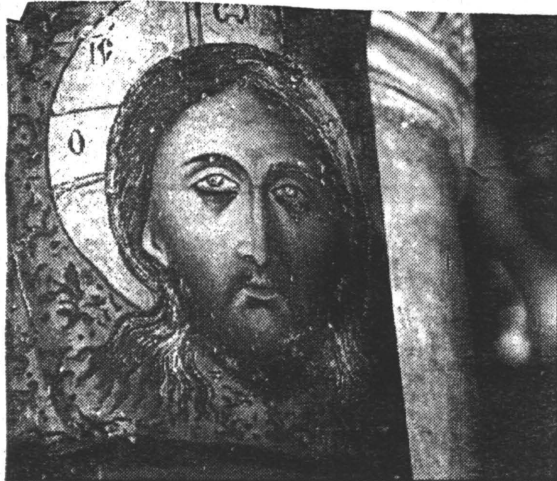
en hög ålder på den tiden. Akromesomeli är ett handikapp, som kan vara ärftligt, något som tyder på att det existerat en viss inavel i den grupp dvärgen och kvinnan levte i. Modern kan ha haft ett dolt anlag för sjukdomen och ha fått barnet med en man hon var släkt med och som också hade ett sådant anlag.

Dvärgen och kvinnan, som kallas Romito 2 respektive 1 efter graven de hittades i, har studerats av Davis W. Frayer vid University of Kansas och hans medarbetare.

Frayer har framhållit den oväntade omsorg stenåldersjägarna måste ha visat för att hålla liv i dvärgen. □

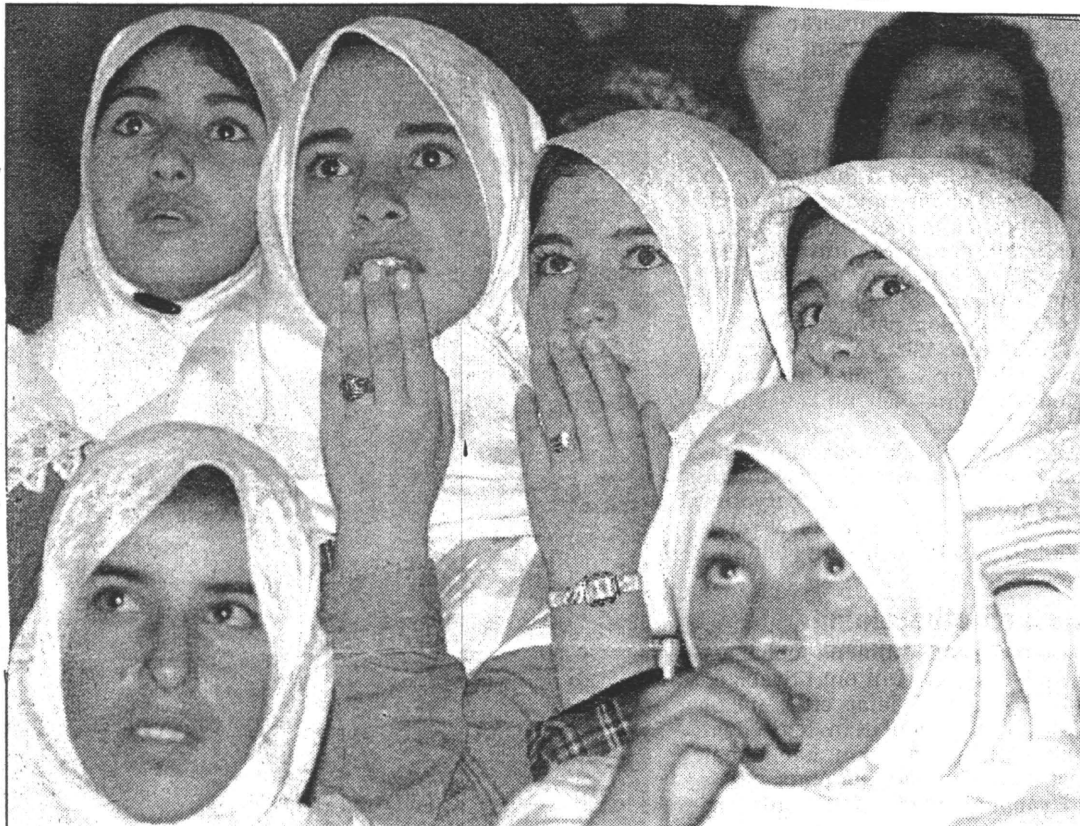

Romito 2 kallas den 11 000-åriga dvärgen. Han var drygt en meter och hans korta, böjda underarmar beror nog på en sällsynt form av dvärgväxt: akromesomeli.

MIRAKLET I BETLEHEM. Flera personer har sett den här Jesus-bilden gråta. Foto: EPA

Titta, Jesus gråter

"HERREGUD, JESUS GRÅTER JU". Muslimska skolflickor skådar miraklet i Födelsekyrkan som ligger nära den plats där Jesus anses ha fötts. Flera ögonvittnen säger sig ha sett tårar falla från ögonen på en Jesus-bild i kyrkan i Betlehem. Foto: REUTERS

Av ARNE LAPIDUS

JERUSALEM (Expressen)

Ett nytt mirakel har skett i Betlehem, lagom till julen.

En Jesus-bild har börjat "gråta" i Födelsekyrkan, precis över grottan där Jesu födelse anses ha ägt rum.

Kyrkoledare i Betlehem har officiellt proklamerat det inträffade som ett underverk. Men tvivelarna misstänker att miraklet snarare uppdagades för att sätta fart på turismen inför julen.

Därför gråter Jesus

Jag har sett tårarna själv. Det är officiellt utropat som ett mirakel. Jesus gråter för att världens tillstånd är så dåligt, förklarade fader Anastasios, den grekisk-ortodoxa kyrkans högste representant i Betlehem.

Många ögonvittnen, både

rar bestämt att de sett Jesus gråta – och till och med blinka med ena ögat!

Jag såg en tår rinna ned från Jesu högra öga. Den stannade på hans kind, strax intill nästippen, berättade en man som arbetar i en butik strax intill Födelsekyrkan.

Först trodde jag inte mina ögon. Men när jag gick närmare insåg jag att tårarna var äkta. Det är Guds vilja, intygade kyrkostäderskan Sadika Hamida, 60.

Tårarna kondens?

Andra har dock en naturlig förklaring: "tårarna" är i själva verket kondens från kyrkans tak.

Miraklet kommer mycket lägligt för att sätta fart på den krisdrabbade turist- och pilgrimsindustrin i Betlehem. Julhelgen svarar normalt för cirka 80 procent av inkomsterna i Jesu födelsestad, som är helt beroende

man inför en katastrof. Massor av besökare har avbeställt sina resor, särskilt efter sammanstötningarna mellan israeliska och palestinska trupper i september.

En nunna i staden avfärdade miraklet som "nonsens". Hon sa:

Vår tro är inte beroende av billiga trick för att öka uppmärksamheten.

Den romersk-katolska kyrkan, som också har intressen i Födelsekyrkan, har ännu inte bestämt sig för om den ska följa sina grekisk-ortodoxa kolleger och utropa ett officiellt mirakel; tills vidare nöjer man sig med att "studera rapporterna".

Det senaste större underverket i Mellanöstern ägde rum 1967, då jungfru Maria lär ha uppenbarat sig i Kairo.

wt
myt
eller
sanning?
Gibson

Visionary rumours

Han hävdade att de föregriper stora förändringar i det mänskliga psyket. Jung använde uttrycket "visionary rumours" – visionära rykten, om tefatsobservationerna. De överväldigande mängder tefatsobservationer som görs har sina grundläggande orsaker i känslomässig stress, allmän oro och bristen på metafysiskt hopp hos den moderna människan och inte ökad utomjordisk aktivitet.

Tefaten har – dessvärre – också visat sig användbara i obskyra politiska syften. Vissa nynazistiska grupper har för-

sökt göra gällande att tefaten är ett av Hitlertysklands hemliga vapen.

I många olika sekter runtom i världen används UFO som begrepp för manipulation och indoktrinering. Mönstret är snarlikt det som förekommer i extrema religiösa sekter och gränisar i värsta fall till ren fascism. Tendenser som går igen är rasism, judehat, sexuellt förtryck och andra utmärkande idéer för antidemokrati och antiintellektualism.

Fanatismens inblandning i UFO-frågan gör den knappast mer rumsren.

Men den verkliga frågan – huruvida UFO är ett tecken på förekomsten av intelligent liv och möjligen intelligenta civilisationer i universum kvarstår.

Livets – och långt senare den mänskliga intelligensens – uppkomst på jorden förklaras i dag med en biologisk evolution. Livet anses ha uppstått för omkring fyra miljarder år sedan. De två avgörande faktorerna anses vara förekomsten av kol – på vilket allt liv är baserat – och vatten, utan vilket inget liv kan existera. Därtill kommer en rad gynnsamma omständigheter i bland annat klimat och atmosfär, samt icke att förglömma: en sol.

Liv på Europa?

De här omständigheterna gäller alltså – enligt forskarna – det jordiska livet. De gör att om vi skall hitta liv eller intelligens i universum som motsvarar jordens, så bör sannolikt förutsättningarna vara snarlika. Vissa forskare menar i dag att det fak-

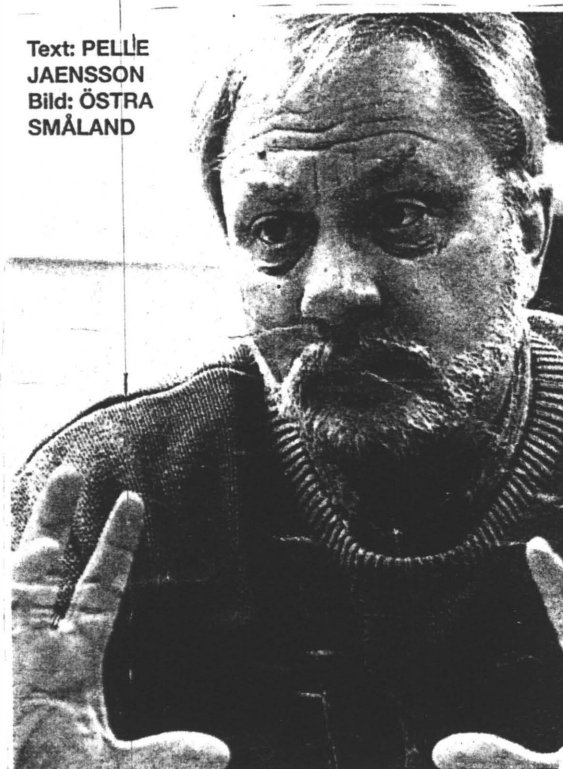
tiskt existerar ett hav under istäcket på Jupiters måne Europa. Om solljuset någon gång i framtiden skulle tränga igenom istäcket skulle det kunna vara möjligt för en biologisk process att ta sin början. Eventuella livsformer skulle då kunna överleva i värmen från den vulkaniska aktiviteten på havsbottnen – om havet finns. På Europas yta pendlar temperaturen mellan minus 205 grader och minus 165 grader, vilket gör liv på ytan nästintill otänkbart.

Å andra sidan behöver liv inte vara det minsta likt vårt eget. En kallblodig kvävevarelse skulle till exempel kunna föredra Neptunusmånen Triton med sin yttemperatur på minus 220 grader.

Jonas Lersten

*Källa: UFO - i myt och verklighet, Håkan Blomqvist, 1993
Är vi ensamma?, 1992.*

Text: PELLE
JAENSSON
Bild: ÖSTRA
SMÅLAND

Nej, Bo Svensson är inte något rymdskepp!

I tio år bar jag på min hemlighet – jag var ett rymdskepp!

Folk har pratat om det mystiska rymdskeppet strax utanför Emmaboda i Småland i hela drygt tio års tid. Nu kan den äntligen avslöjas, sanningen om UFO:t.

Det var Bo Svensson, 58 år.

Orsaken till att Bo hållit tyst under alla år är att han inte ville skapa dålig PR för flygklubben.

Överåklagare Bo Svensson, har segelflugit i många år. Men bara kraschat en gång, det var 1985.

– Jag hade gått upp med ett plan vid Gusemåla, strax utanför Emmaboda. Det blåste ganska hårt och jag flög för långt bort från flygfältet. När jag försökte vända tillbaka stod planet nästan stilla.

– Planet sjönk och till slut var jag tvungen att försöka komma ned på ett kalhygge.

Men nödlandningen blev inte så lyckad eftersom Bo snabbt tappade fart och höjd.

– Jag skalade först av några trädtoppar, fällde sedan en gran och fastnade till slut mellan två träd. Av planet blev det bara kaffeved.

Bo var ändå glad, för när han kom ur planet och kände

efter verkade det som han klarat sig helt oskadd.

– Jag ringde till polisen och anmälde det som hänt. De lovade underrätta markägaren, sedan plockade vi ihop resterna av planet och jag åkte hem.

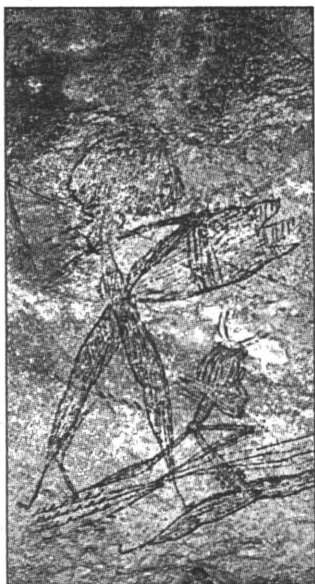
Dagarna efter kraschen kände Bo sig allt sämre och tvingades till slut uppsöka sjukhus. Det visade sig att han skadat ryggen. Det var också där han fick se artiklar i lokaltidningarna med rubriken: Vad har hänt i Gusemåla? Polisen hade glömt att ta kontakt med markägaren som nu trodde att någon olovligt avverkat träd.

– Dagen efter dök det upp artiklar där en UFO-expert förklarade att det var ett UFO, som fått motorkrångel. UFO:t hade gått ned och skadat träden i Gusemåla. Ett annat rymdskepp hade kommit och bärgat det första. Alla tecken tydde på det.

Bo Svensson höll tyst. Skriverierna fortsatte och var sedan dess en sanning.

+ Den enda jag berättade sanningen för var markägaren. ■

Grottmålningar i Australien visar att man drog i krig för 10 000 år sedan.

Nytt fynd är det äldsta beviset för krig

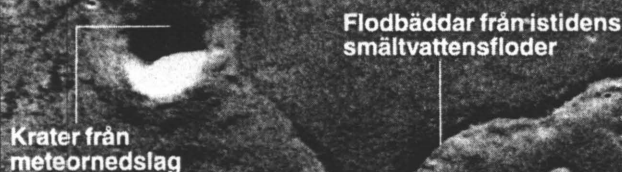
Antropologi: Människor krigade mot varandra redan för 10 000 år sedan och har sannolikt alltid gjort det. Det visar en studie av grottmålningar i Arnhem Land i Nordaustralien.

Målningarna visar skaror av människor, som kastar spjut och stridsbumeranger och jagar varandra med höjda klubbor. En del av krigarna ligger på marken med spjutet inborrat i kroppen, medan andra böjer sig ned för att hjälpa de sårade.

Före upptäckten var de äldsta bevisen på människans krigiska böjelser bara hälften så gamla. Det fick många experter att dra slutsatsen att organiserat krig inte existerade i jägarsamhällena och att det uppstod först med de tidigaste jordbrukskulturena.

Grottmålningarna från över 650 platser i Arnhem Land lämnar dock inget tvivel om att vi människor började bekriiga varandra långt innan dess. □

Här är beviset för istiderna på Mars

Ytan på Mars bär tydliga spår av smältvattensfloder från istiderna. Antalet kratrar från meteornedslag som täcker flodbäddarna hjälper till med att datera istiderna.

Mars har haft två istider

Nya studier visar att den röda planeten både haft istider och perioder med varmt klimat

Astronomi: Den lilla röda ökeplaneten Mars avslöjar allt fler av sina gåtor. Det verkar nu som om planeten har haft en urtid med två stora istider och kanske en period med ett varmt klimat och ett utsträckt hav på norra halvklotet. Det anser i varje fall två amerikanska astronomer, som har analyserat de nu snart 15 år gamla bilderna från Vikingrymdsonderna.

Överallt på Mars finns spår av glaciärer, som har plöjt sig genom det krater-täckta landskapet. På många platser finns avlagringar av sand och grus från de floder av smältvatten som har haft sitt lopp inne i glaciärerna. På en del platser är spåren gamla. Det ser man på att land-

skapet senare har täckts av meteorkratrar. På andra platser syns spåren efter glaciärerna tydligt, nästan utan kratrar. Genom att gissa på hur många meteoriter som träffar Mars på en miljon år, kan astronomerna på detta sätt ge en grov åldersbestämning av istiderna.

Resultatet har blivit att det har funnits två istider på Mars. En för ett par miljarder år sedan och en för mindre än 300 miljoner år sedan. De båda istiderna visar att klimatet på Mars en gång har varit helt annorlunda än i dag.

Bildningen av glaciärer kräver att det snöar över stora områden och att snön inte hinner smälta på sommaren. I dag är atmosfären på Mars

för tunn och torr för vanligt snöväder. Att planeten en gång har haft en tätare och fuktigare atmosfär betyder att det på ytan måste ha funnits en hel del vatten – kanske i form av ett hav på norra halvklotet. Att isen har försvunnit igen är ett tecken på i varje fall kortvariga perioder med varmt klimat.

Totalt sett har Mars en gång haft goda möjligheter för att liv skulle kunna uppstå. Trots att det knappast finns något liv på Mars är det därför inte uteslutet att det kan finnas mikrofossil av t ex encelliga organismer. □

● Världens äldsta yrke är nog flinthuggning. De äldsta spåren av flintvaruhandel är från omkring 28 000 f Kr.

● De första kylskåpen, som drevs av isblock, kom i USA 1850. År 1879 uppfann tysken Karl von Linde kylskåpet med kompression och ammoniak som kylmedel.

Det stannar ju i huset,
so maken, när han ät
upp hustruns mat!!

J.W. 96

DE BLEV BRÄNNSKADADE AV ETT

Den lille grabben i bilen var skräckslagen av ufot framför.

Men hans mormor försökte lugna honom:

"Det är Jesu återkomst. Han kommer inte att skada oss."

Det var på kvällen den 29 december 1980. Betty Cash, Vickie Landrum och Vickis barnbarn Colby var på hemväg från ett matställe i New Caney, Texas.

Betty körde en Oldsmobile Cutlass. De befann sig nära staden Huffman på Highway 1485; när de fick syn på ett stort ljus ovanför träden. De tog ingen notis om det, eftersom Houston's internationella flygplats ligger i närheten.

Men när de rundat en kurva befann sig "ljuset" bara 40-50 meter bort på vägen, nu under trädtoppshöjd: ett starkt upplyst, matt metalliskt, silverfärgat föremål, stort som ett vattentorn, format likt en diamant, men med platt topp och botten.

Små blå ljus syntes på mitten och i botten sköt då och då en eldsflamma ut.

Jesu återkomst

Lille Colby började skrika hysteriskt. "Stanna, stanna", ropade Vickie förskräckt. Hon fruktade att de skulle bli levande uppbrända, men fick sen för sig att det var Jesu återkomst

de bevittnade och lugnade ned sig.

Betty vågade inte vända bilen på den smala vägen. Det hade regnat kraftigt och hon var rädd för att köra fast på den mjuka vägrenen.

Både hon och Vickie steg ur, men Colbys skrik fick Vickie att vända tillbaka. Betty ställde sig framför bilen, helt uppslukad av fenomenet framför.

Alla tre kände en kraftig hetta från farkosten. Det brände i deras ansikten. När Betty tog i bilen brände hon sig, och när hon skulle stiga in i den igen var hon tvungen att ta i handtaget med sin läderkappa som skydd.

När Betty lade handen på instrumentpanelen var den så varm att den mjuknat. Avtrycken av hennes fingrar blev som formgjutna.

Efter bortåt tjugo minuter steg farkosten långsamt över trädtopparna. I samma ögonblick flög helikoptrar in från alla håll. Både de och ufot försvann ur sikte och Betty körde i väg.

Efter några minuter fick tri-

Betty Cash såg ett ufo i Texas för 16 år sedan och blev ordentligt sjuk. Trots flera vittnen förlorade de sedan målet i domstol.

on i bilen syn på ufot och helikoptrarna igen. Betty stannade och räknade till 23 helikoptrar, några av dem senare identifierade som Boeing CH-47 Chinooks, vilka användes både av armén och marinen.

Insjuknade direkt

Betty fortsatte sen mot Dayton, där hon släppte av Vickie och Colby och körde hem. Några timmar senare var alla tre sjuka, Betty värst. Hon hade huvudvärk, kräktes och fick diarré. Blåsor slog upp på huvudet och halsen. Huden blev röd, ögonen svullnade.

Vickie och Colby hade sam-

ma symptom, fast lindrigare. Alla tre såg ut som de bränt sig alldeles för länge i solen eller utsatts för strålning.

Betty blev allt sämre och togs in på sjukhus den 3 januari 1981. Hon hade tappat det mesta av håret och stora sjok av huden var borta. Man fruktade för hennes liv.

Det tog lång tid för alla tre att återhämta sig, och sen började en lång kamp mot militära och civila myndigheter för att utreda vad som hänt och kräva skadestånd. Flera vittnen stödde deras uppgifter om ufot och helikoptrarna, en polis hade räknat till tolv stycken.

Men slutligen förlorade de målet i domstol den 21 augusti 1986. Domaren slog fast att en farkost som den de beskrivit inte existerade i amerikanska försvaret. Inte ett ord sades i domen om helikoptrarna.

Två välkända ufoexperter, John Schuessler och Allen Hendry, har undersökt fallet i detalj men kört huvudet i väggen. Ufot är ett mysterium, och var helikoptrarna kom ifrån en väl förborgad hemlighet.

